

ENTREVISTA AMB LLUÍS MIJOLER, L'ALCALDE

“L'ESQUERRA ENS HEM D'UNIR CONTRA L'AEROPORT, NO BARALLAR-NOS PER L'ARE SUD”

“PODEM ASSUMIR ENDARRERIR
EL PROJECTE DEL PRAT NORD
SIS O VUIT MESOS MÉS”

“LA PRESÈNCIA DEL COTXE NO
POT ANAR EN DETRIMENT DE
LA QUALITAT DE L'ESPAI PÚBLIC”

JUAN PEDRO PÉREZ
(PSC) sobre l'ampliació
de l'aeroport: “Si hem
d'escollir entre ciutat
i partit, triem Prat”

**EL LABERINT
DE LA PLATJA:**
com ens
afecta la nova
regulació
d'aparcaments

**INTERINS
MUNICIPALS
EN CONFLICTE:**
segueix la incertesa
per aconseguir
una plaça estable

ACM

ASSESSORIA

34 anys

d'experiència
empresarial al
seu servei

"No tanquem a l'Agost"

Horari d'Estiu:

Del 2 al 31 d'Agost de 8.30 a 15h.

Bones Vacances!

- ▶ Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- ▶ Pymes, Consulting Empresarial
- ▶ Constitució de societats, Protecció de dades
- ▶ Serveis de traducció, documents públics i privats
- ▶ Assessorament Jurídic

Estrenem pàgina web i xarxes socials, segueix-nos
per estar al dia de totes les nostres novetats a:

Facebook facebook.com/acmasesores

Instagram @acmasesores

Carrer de la Carretera de la Bunyola 11, Local 4
El Prat de Llobregat · Barcelona
Telèfon 93 478 05 49 · acm@acmLes · www.asesoriaelprat.com

Examins de setembre

L'aeroport. La Ricarda. L'altra Ricarda (la granja). L'ARE Sud. El Prat Nord. La zona blava. L'aparcament a la platja. La Festa (o no Festa) Major. Hores d'ara, a la ciutat del Prat només li manca tenir forma de signe d'interrogació si es mira des de Google Maps. Amb totes aquestes preguntes, i alguna més que segurament ens deixem oblidada al temari, arribem als exams d'estiu i probablement amb moltes d'elles seguirem la recuperació del setembre. Durant aquest any (i mig) pandèmic ens hem fet un fart d'utilitzar el concepte "incertesa". I en ella seguim instal·lats.

Aprofitant l'equador del primer mandat de Lluís Mijoler, DELTA ha passat per la sala de comandaments de l'Ajuntament per demanar-li a l'alcalde el pronòstic d'algunes d'aquestes incerteses. El signe d'interrogació es fa més gran. Quan una ciutat s'enfronta a temes territorials de certa altura, resta a mercè del que es cuina als despatxos de l'Estat -cas de la platja- o d'Europa -pel que respecta a l'aeroport-, i llavors es fa realment difícil avançar pronòstics. L'alcalde promet, això sí, pressió als despatxos d'Europa, si cal, per defensar la Ricarda.

Baixant a peu de carrer, en els -només- dos anys que resten abans de les properes eleccions locals, el Prat ha de fer un salt en la seva transformació urbana. Aquest salt és potser de les poques certes que s'entreuen a la ment de l'alcalde: té clar que no hi ha marxa enrere possible per a l'ARE Sud i que el Prat Nord acabarà arrencant, amb les readaptacions que calguin per adequar-se a les noves necessitats d'habitatge i a les noves realitats en matèria ambiental i energètica; en una línia molt propera a la de l'alcaldia de Barcelona, Mijoler ja avança que no vol cotxes al carrer en el futur barri del nord de la ciutat.

A Mijoler li queden dos anys decisius per endavant. El seu dibuix de ciutat moderna, sostenible i energèticament revolucionària, haurà de ser compatible amb les urgències del dia a dia que, de ben segur, se seguiran arrossegant durant anys com a conseqüència de la crisi sanitària. L'alcalde afronta un examen que comença el proper mes de setembre i s'allargarà fins al maig del 2023.

Fins que comenci el nou curs, us desitgem que gaudiu -fins on ens deixin- del que queda d'estiu.

Segueix-nos a facebook.com/periodicdelta Twitter @periodicdelta i @periodicdelta

Delta

LLOBREGAT

Consell Editorial

President: Alfredo García. Vicepresident: Josep Maria Canalías.
Secretari: Pere Manuel Azuara. President d'Honor: Jaume Monés

Director: Josep Maria Canalías • **Cap de redacció:** Javier Martínez • **La crònica de la ciutat i cultura:** Marga Solé, Meritxell Camacho, Neus Macías, Mariano Martínez, Rocío Núñez, Natalia Oliver, Sergi Olivera
• **Esports:** Toni Espigares, Joan Centelles, Manolo Gol • **Fotos:** Fernando Vecino, Joaquim Torrent, Francesc Serrano • **Foto portada:** Quim Torrent • **Publicitat:** Marta Raventós •
Administració: Joan Centelles i Ferran Serrano

Dipòsit Legal B.48419-1977 • Impressió: Imagen.Punto Directo.sl

Associació Catalana Premsa Comarcal

ACPC
Associació Catalana Premsa Comarcal

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33
e-mail: periodicdelta@yahoo.es

PREMI
TASIS-TORRENT
PREMI
CIUTAT DEL PRAT

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

UNA MINISTRA ECOLOGISTA, VERDA?

Fa de mal dir, però no cal esperar que la nova ministra de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, l'exalcaldessa de Gavà, Raquel Sánchez (1975), posi massa inconvenients a l'allargament de la tercera pista.

La seva va ser una oposició molt tèbia a l'ampliació quan dirigia, fins fa poques setmanes, l'equip de govern d'aquella ciutat baixllobregatina. Mai no va dir obertament "no". Es movia en aquell discurs ambivalent, confús, dels que volen i dolent: la gestualitat dels que no volen qüestionar la postura oficial del partit (PSC) però que necessita acontentar, també, a la parròquia fidel que s'hi oposa.

De fet estava a favor de la intervenció, encara que hi posava condicions respecte de mantenir la "qualitat de vida dels veïns i veïnes de la zona d'influència" i, sobretot, d'evitar la contaminació acústica als residents de Gavà Mar, urbanització construïda a molt poca distància de la capçalera de la pista 07 dreta, que ja estava funcionant quan van urbanitzar la zona. També demanava les conseqüents compensacions ambientals i econòmiques.

Aquest joc del si, però no, li ha permès a la ministra passar pantalla sense gaire cost d'imatge, de moment, ja que a l'haver-se mullat prèviament només els dits d'un peu, ara pot defensar -com va començar a fer tres dies abans del seu nomenament- les virtuts i excel·lències que per "una economia llastrada per la pandèmia té una inversió de 1.700 milions d'euros", la majoria dels quals -dit sigui de pas- corresponen a compensacions pendents -compromeses i no executades- per la construcció de la tercera pista, ara farà 17 anys. Però això no ho menciona.

En qualsevol cas, poden estar tranquils els ciutadans que viuen a Gavà Mar, ja que sembla que de cap de les maneres s'implementarà la independència operativa de les pistes, canvi que permetria augmentar considerablement les operacions sense necessitat d'ampliació. Avui, estan segregades per evitar l'impacte acústic: una es fa servir només pel tràfic d'entrada i l'altre pel de sortida.

El temps ens dirà fins on arriba la voluntat de la ministra de treballar per una Espanya verda, que va anunciar a l'assumir el càrrec.

Avui, a l'aeroport del Prat, té l'oportunitat de començar a fer realitat aquest compromís.

JOSEP MARIA CANALÍAS

EL LABERINT DE LA PLATJA

La reducció de l'aparcament per imperatiu legal obliga a plantejar canvis de model

SERGI OLIVERA

FOTOS: F. SERRANO

És dissabte al matí i ens apropem en bicicleta a la platja del Prat. Som a prop de les 12 del migdia. Arribant a les últimes rotondes de la carretera observem com un parell de patrulles de la Policia Local giren cua cap a la ciutat. Fa tota la pinta que han hagut d'intervenir en algun pic de visitants que han hagut de controlar per evitar el col·lapse. La reducció d'aparcaments a la meitat respecte a l'any passat i l'habilitació sobtada de noves zones específiques d'estacionament regulat per a residents i per a no residents, va presentar alguns desgavells a les primeres setmanes estiuencas. Com no, denunciats puntualment a les xarxes socials, l'autèntic síndic de greuges del nostre temps.

Passava que quan es col·lapsaven els aparcaments per a no residents, s'impedia el pas per a tots els cotxes. A l'instant, fotos a Facebook denunciat que com podia ser que no deixessin passar si els aparcaments per a residents estaven mig buits. Des de l'ajuntament es responia en primera instància que la Policia Local prioritza les emergències per davant del control de distintius. La rectificació no es va fer esperar i ara el cos policial vigila que siguin els residents els qui puguin passar en els moments de forta afluència.

Un cop pedalem per la zona dels primers aparcaments i encarem el Passeig de

la Platja comencem a detectar alguns conductors perduts, algunes expressions espantades per no saber ben bé on han de ficar el cotxe, intriga per saber si han aparcat la moto en un lloc correcte i angoixes per entendre el funcionament del nou autobús llançadora, que es passa el dia fent viatges pel passeig amunt i avall, en la tasca d'intentar repartir els banyistes per tot el litoral pratenc.

Un trasbals imposat per la justícia

Tot plegat són les conseqüències de les dues sentències fermes recents que han obligat sobtadament a l'ajuntament a re-

A l'instant, fotos a Facebook denunciant com pot ser que no deixin passar amb els aparcaments mig buits

tallar gairebé la meitat de les places per a vehicles de quatre rodes disponibles al litoral (s'ha passat d'unes 1500 a unes 700) i que han obligat el consistori a prendre mesures pal·liatives a correcció (la mala notícia va arribar a finals de maig, just quan la temporada estiuenca estava a punt de començar).

Les decisions del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) deriven d'un litigi obert per la Direcció General de

Costas del Estado al 2016, segons el qual al Prat s'estaven fent servir zones considerades de qualificació marítima-terrestre per a aparcaments al litoral, una pràctica prohibida per la legislació. Tot i els recursos interposats per l'ajuntament, la decisió final de la justícia ha donat la raó a Costas i ha provocat un trasbals important a l'hora d'accedir a la platja, tot i que més pels forans que pels locals, s'ha de dir.

El resultat, que no es pugui aparcar en tots els llocs en bateria disponibles a la zona de Can Camins (la recta de les guinquetes) ni a la zona àmplia en bateria que hi havia a la part final del passeig, on es donava la volta per tornar i que ara ha quedat reservada per al gir de tornada dels autobusos i per activitats esportives, de pícnic i des d'on ara s'accedeix a la nova zona naturista, en direcció Viladecans. A més, entre el CRAM i el Mirador de la Platja, la sentència no deixa aparcar en bateria sinó en línia, reduint també així la capacitat total d'estacionaments.

Un exemple "d'administració autista"

Segons Juan Pedro Pérez (PSC), qui com a tinent d'alcalde de l'àrea d'Urbanisme ha estat implicat en la coordinació de mesures ràpides per tal d'ampliar noves zones d'aparcament "estem patint una decisió presa des de Madrid, feta sobre plànol, sen-

Passa a la pàgina següent ▶

Aparcament exclusiu per a residents habitat al costat del CRAM

Els cotxes no poden ocupar el petit espai que queda a la seva esquerra, segons la Direcció de Costas, i per tant han d'aparcar en línia.

Mapa d'aparcaments

Cua d'usuaris per deixar la bici al pàrquing vigilat

Parada intermèdia, però només en sentit contrari, del bus llançadora

Agents de la Policia Local es disposen a multar vehicles mal estacionats

▶ Ve de la pàgina anterior

se haver vingut mai a veure la realitat de la platja del Prat;” -critica- “entendem l’esperit de la norma, que vetlla per la conservació del litoral i lluita contra les destrosses que s’han fet a primera línia de platja, però qualsevol que vingui al Prat se n’adona que tenim només quatre guinguetes, mitja platja protegida per a les nidificacions, tot de passarel·les de fusta... diria que no som gens sospitosos de destrossar el litoral, però ens trobem que des d’un despatx han tirat una línia en paral·lel al mar i amb això defensen que zones on hi havia aparcament resulta que ara són platja. Nosaltres entenem que la platja és des del mur del passeig fins a l’aigua, per això ni ho entenem ni ho compartim”, afirma Pérez.

Des de l’ajuntament expliquen que han

abordat el tema creant un autèntic gabinet de crisi, amb reunions contínues per acabar aplicant les mesures adoptades, tenint en compte que l’espai és el que és i hi ha poc marge. Són conscients que serà inevitable viure dies i moments caòtics durant l’estiu per manca d’accés a la platja. Les mesures han acabat de moment amb l’establiment d’una nova zona d’aparcament regulat disponible per a no residents al costat del Centre Municipal de Vela i una altra per a residents al costat del CRAM.

Els visitants de fora també poden aparcar al pàrquing del mirador de l’illa i la zona en línia entre el CRAM i el mirador del final del passeig, on també hi ha una zona habilitada i gratuïta per a motos. Els residents amb distintiu poden aparcar a totes les zones, però en tenen dues d’exclusives: l’esplanada entre les dues rotondes

prèvies al passeig i la ja esmentada a la meitat del passeig. Cal recordar que totes les zones d’aparcament al voltant de l’oficina de Turisme i el centre de Vela són propietat d’AENA i l’ajuntament paga un lloguer considerable per fer-les servir.

Malentesos habituals

Tot i que hi ha una senyalització abans de la rotonda del Centre de Vela indicant les diferents zones, la novetat causa encara bastants malentesos. Quan passem amb la bici, el noi que fa la feina de portar a l’estacionament del CRAM ha de tirar enre-re dos vehicles sense distintiu que volien accedir-hi. A l’altre cantó de la carretera, al sector mar, un dels tres nous estacionaments gratuïts vigilats per a bicicletes

Passa a la pàgina següent ▶

► Ve de la pàgina anterior

presenta una cua d'usuaris considerable. Cadascun d'ells té capacitat per més de quaranta bicis, fet que fomenta amb escreix la visita a la platja tot fent una mica d'esport.

Continuem avançant i ens trobem a una parella que espera el bus llançadora entre el CRAM i la part final de la platja per tornar als aparcaments del principi del passeig. Error. La llançadora no els recull en aquesta parada, el conductor passa i fa que no amb el cap. Aquella parada és només d'anada. "Aquest autobús és una estafa", diu la senyora indignada mentre enfila la caminada cap al CRAM. Per tornar al principi, la llançadora es pot agafar a davant del centre d'animals marins o a on fa el gir, a la nova zona esportiva i de pícnic, que abans servia de pàrquing també (i per a altres coses a les nits, gràcies a les seves bardisses i amplitud).

Continuem la marxa i ens trobem amb un policia local multant una moto que havia aparcat en la zona en línia d'estacionament de cotxes. Mentre l'agent fa "la

Les taules de picnic han substituït un aparcament molt sol·licitat de dia i de nit.

Des de l'ajuntament expliquen que han abordat el problema com un autèntic gabinet de crisi amb reunions contínues

recepta" un home que passa esmenta en veu alta, "no m'estranya que els motoristes s'equivoquin, no hi ha cap cartell en tot el passeig que assenyalí on és el pàrquing de motos". Ens el trobem més endavant, només està senyalitzat tot just on comença. ◀

Les guinguetes, perjudicades

Els guinguetaires veuen en els canvis en l'accés i estacionament un important perjudici que se suma als problemes amb la Covid. "Per nosaltres és un nou trasbals" -explica Ruth Carles, propietària de l'establiment Duna-; "a més els canvis se'ns van comunicar només un parell de setmanes després de prorrogar la licitació, que aquest any se'ns va concedir perquè l'any passat va ser fluix per la pandèmia i no s'ha fet un nou concurs. Llavors ens havíem preparat per un estiu més fort, fent contractes de feina i de cop ens trobem que molts clients que esperàvem no vindran pels problemes amb l'accés", explica.

Sobretot detecten un problema amb la clientela de fora del Prat els dies entre setmana: "els caps de setmana sempre ve gent perquè al final la platja és un pol d'atracció en dies festius, però nosaltres al juliol acostumàvem a omplir cada vespre i nit. Ara si a la gent se li fa complicat arribar (no hi ha tampoc transport públic a aquestes hores i posar-ne també depèn de l'AMB) i a sobre ha d'aparcar lluny, la gent de fora buscarà altres llocs on

anar", explica Carles que a més afegeix que en el seu cas "les guinguetes que estem al mig ho tenim més complicat, perquè la gent espontània que ve caminant des dels aparcaments es queda potser a les que estan més a prop dels cotxes".

Els empresaris estan en contacte amb l'ajuntament i saben tot és fruit d'una decisió judicial dràstica, però veuen que aquest factor, de difícil solució, serà molt important per al futur dels seus negocis. Fins i tot veuen que pot significar un canvi de model d'explotació: "pels anys que venen veiem complicat que hi hagi negoci per a quatre guinguetes obertes cada dia a l'estiu, al final si la gent té dificultats per arribar o ha de caminar molt, busca alternativa. Potser anem a un model de dues guinguetes obertes i dues de mòbils per a caps de setmana. Ja ho veurem, però ho tenim fumut", conclou Ruth Carles. Per acabar-ho d'adobar, la tornada del toc de queda els torna a obligar en ple mes de juliol a tancar a les 00.30 hores, quan havien previst poder tancar a les 3 de la nit.

LA VEU DEL CARRER: Com veus l'aparcament i l'accés a la platja?

El caos a la platja del Prat se succeeix cada cap de setmana. Si ja en anys anteriors era habitual que es tallés l'accés a primera hora del matí, la reordenació dels aparcaments arran de la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha dificultat les coses. Visitem el litoral un divendres a la tarda -amb una afluència tranquil·la de visitants- i preguntem als usuaris què opinen de la nova configuració i del fet que no es pugui aparcar davant els xiringuitos.

TEXT: NEUS MACÍAS. FOTOS: LAURA MATEU

Olga Martínez

Nosotros vivimos en Rubí. Nos gusta venir a esta playa porque está relativamente cerca de casa. La otra opción es llegar hasta Tarragona, nunca visitamos las de Gavà o Castelldefels. Preferiría no tener que pagar, pero entiendo que no hay espacio y de alguna manera hay que regularlo. Me parece justo que los residentes en el Prat no tengan que pagar, del mismo modo que en Rubí hay zonas en las que los que vivimos allí no pagamos por aparcar.

Daniel Ruiz

Vivo en Les Corts, y es la primera vez que vengo a la playa del Prat. Me ha sorprendido que únicamente haya zona azul y zona para residentes, que no haya otras opciones en las que no se pague. Otras playas que visito son las de Gavà, Castelldefels o la Barceloneta. Esta me ha parecido un poco cara, aunque la playa de Castelldefels, que también es de pago, tiene un precio parecido. Entiendo que los pratenses no paguen, me parece justo.

Víctor Herrando

Aquesta platja durant molts anys els pratencs no la vam poder gaudir. I ara resulta que tothom hi pot accedir. Jo seria partidari de que aquí només pogués venir gent del Prat. I ho paguin, però no una mica, sinó molt. I que els diners que s'hi recaptin serveixin per a cuidar el Delta. Aquest espai no pot estar ple de ciment, construïda, si entre tots no fem una mica de força per aturar-ho. No vull allargar la tercera pista, no vull més aparcaments.

Elisabeth Sánchez

Yo soy de Hospitalet y esta es de las playas más limpias que hay en la zona. Me parece que el precio es muy caro, y se concentra todo el mundo las bolsas de aparcamiento: el resto de la playa está vacía. Esto seguro que afecta a los chiringuitos, harán menos negocio excepto el que está más cerca de aquí. Hay que andar muchísimo para llegar a los otros. Para ser tan caro dan pocas prestaciones: nadie vigila los coches, te lo pueden abrir o estropear.

Soraya Munuera

Soy del Prat, y desde que han quitado el aparcamiento en la zona de los chiringuitos ya no es lo mismo. Si queremos venir con amigos, ya se complica porque ellos sí que tienen que pagar por aparcar, y acabamos yendo a otro sitio en el que todos podamos estar bien.

Jonathan Arenas

Yo soy del Prat, pero si quiero quedar con personas que no son de aquí, por ejemplo con mis sobrinas, ya tienen que pagar, y no hay opción de dejarlo un poco más lejos y que no sea de pago. En otros municipios si te alejas un poco de primera línea de mar, tienes posibilidades de no pagar. Lo más cerca es el parking del cementerio.

Cristina Álvarez

Sóc de Cornellà però treballo al Prat i quan els divendres plego a les tres sempre vinc a passar una estona. La zona de pagament em sembla cara i em fa ràbia pagar per un espai públic, i que no existeixi opció de no pagar. Podria deixar-lo al cementiri i venir caminant, però quan plego no tinc ànims. Ja no es poden deixar els cotxes davant els xiringuitos i això afectarà al seu negoci. Jo acostumava a prendre alguna cosa al Calamar aquest estiu no ho he fet.

Julen Martínez

Yo soy de Cornellà y siempre había venido en bici. Hoy hemos optado por el coche y nos hemos encontrado la sorpresa de que no se puede aparcar en la parte de los chiringuitos. Hasta ahora no lo sabía. La zona del aparcamiento ofrece pocas prestaciones, también. El suelo es de tierra, no hay señalización, nos hemos encontrado coches de cara... Supongo que lo hacen para desincentivar el uso del coche, pero ya que hacen pagar, ofrece unas prestaciones acordes al precio.

Un trosset per aquí, un trosset per allà...

És l'estiu i m'agradaria escriure una columna refrescant, divertida... però amigues i amics lectors, Delta és la revista del Prat de Llobregat i les notícies que surten als mitjans de comunicació no permeten aquestes alegries.

Una vegada més, com un Guadiana sempitern, torna el requeriment per treure un tros de Delta. Aquesta vegada és l'ampliació de l'aeroport amb una nova pista. Immersos encara en la pandèmia de la Covid, Aena fa una fugida endavant i proposa una construcció que s'enduria a mar, (mai millor dit) la Ricarda i la casa Gomis, com qui diu la joia de la corona d'aquesta zona d'aiguamolls tan propera a Barcelona que fa nosa, per a una expansió aeroportuària que en pocs anys quedarà obsoleta, si fem cas a les alarmes del canvi climàtic. Per no parlar, de l'infrautilitzat aeroport de Girona.

El medi ambient? L'ecosistema del Delta? Cap problema. Traslladem aiguamolls, llacuna, casa, etc. a una altra banda, com si d'un parc temàtic es tractés. On? Podria ser al mig de la plaça Catalunya del Prat i tota la ciutadania pratencs ho gaudiria, sense desplaçar-se. Les aus migrants? Molt intel·ligents, s'orientaran i faran parada al nou emplaçament... I la flora arrelarà on trobi un bassal d'aigua...

Sembla una broma, però no ho és. Pel moment, només l'Ajuntament de Barcelona i el del Prat, s'hi han oposat, si parlem d'organismes públics. La resta, o bé hi estan a favor de manera decidida o ho estan estudiant... o sigui, amagant el cap sota l'ala, fins que calgui fer un pronunciament definitiu. Per la seva banda, la ciutadania del Prat i les entitats ecologistes s'han manifestat en contra. Un cop més, perquè les agressions contra aquest territori no són un afer nou. Al contrari, port i aeroport, hi tenen les urpes posades i s'han emportat un minidesviament del Llobregat, que es va cenyir al tram final, o una nova torre de control... Cert que hi va haver compensacions i per posar un exemple la platja del Prat és una gran zona d'esbarjo.

Desitjo de tot cor que el Delta del Llobregat, no sigui escapat altra vegada, que la Ricarda es quedi al seu lloc. Perquè sinó, un trosset per aquí, un trosset per allà, la gent del fang, com anomenava els pratencs i pratencs l'historiador Jaume Codina, serán la gent del ciment.

MANOLITA SANZ

Desigualtats

Xerrant amb en Rafel Montané a la botiga de casa seva, el graner de cal Ramonet d'en Nara, en un moment de la conversa li vaig preguntar potser per xafarderia, però segur per desconeixença, en quina data va iniciar l'activitat el graner. La seva resposta va ser que no ho sabia del cert, doncs no havia trobat a casa seva cap document que acredités una data determinada, però que mitjançant l'Arxiu Municipal, quan va rebre la placa que l'Ajuntament li va atorgar senyalant que el graner era un establiment més que centenari en el Prat, al preguntar-li a la persona que li va portar com ho sabien que així era, li va respondre que en un dels llibres que el sempre recordat i benvolgut historiador local, el Dr. Jaume Codina (al cel sia) havia escrit, feia menció del graner i que la data d'inici fora als voltants de 1877. Vàrem seguir xerrant d'altres temes de la família i el graner, però em vaig quedar amb les ganes de saber en quin llibre en feia menció en Jaume Codina. En arribar a casa vaig remenar a la meua minsa biblioteca i ho vaig trobar en el llibre que va escriure sobre La Història del carrer de Ferran Puig. Una vegada més vaig gaudir de la joia que és llegir un llibre d'en Jaume i en aquesta ocasió encara més, doncs repassant les seves planes vaig trobar una referència al meu pare, que vaig rellegir de nou amb delit, doncs, quasi ni me'n recordava, i que em va deixar una estona meditant.

Així deia, "Un extraordinari poeta satíric local, Pau Rodríguez, Paulito, compendiava anys més tard la singular situació en què s'anà trobant el veïnat davant la nova era de realitzacions de l'Ajuntament a partir especialment del 1913. Tota iniciativa municipal implicava necessàriament a prémer el cinturó de la gent, escassa en general de butxaca i encara més de predisposició a pagar".

Penso que, cent vuit anys després, si el

meu pare aixequés el cap no canviaria ni una coma d'aquest poema satíric, doncs, sols ens cal veure què està passant arreu i de com el govern i els partits polítics solucionen els problemes del poble. Rescats a la banca, indemnitzacions a grans corporacions, impostos i més impostos, i si se'n allibera un n'inventen un altre per si de cas. Ara ens ensenyen com hem d'organitzar els horaris de consum d'energia a fi d'estalviar uns diners, però no ens diuen el per què no baixen el munt d'impostos que paguem en cada rebut. La sensació que tens és que sempre s'afavoreix al poderós, no al més dèbil. Em sap greu tornar a assenyalar que s'avança en que els rics siguin cada cop més rics, a costa que els pobres en siguin cada cop més.

*Apa, senyor batlle, atengui
les queixes d'aquest veí
que de pagar tantes coses,
cregui, n'està fins aquí.*

(Al capdamunt del cap)

*Que la poca part de sopa
que ens toca diàriament
no se la mengin impostos
que ens posi l'Ajuntament.
Si hem de caminar pel poble
hi anirem amb seguretat
i no tornarem mai a casa
amb el nas esbocinat.
Que baixin les subsistències,
que ens apugin els jornals
i que un duro ens representi
cinc pessetes o vint rals.
Si logra això, senyor batlle,
tindrà nostre agraïment
i quan deixi de ser alcalde
li alçarem un monument.*

Pere Rodríguez i Darnés

Segueix-nos a Facebook,
Twitter i Instagram
www.periodicdelta.cat

 facebook.com/periodicdelta
 @periodicdelta
 @periodicdelta

Delta LLOBREGAT
EL PERIÒDIC
INDEPENDENT
DEL PRAT

Horari d'oficina:
Dimarts i dijous de 16 a 19.30 h
C. Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33
Correu electrònic:
periodicdelta@yahoo.es

En el punt de mira

Per les notícies que ens arriben des de l'Hospitalet, sembla que la mala maror entre l'excap de policia Dosaigues i els agents del Prat encara cueja. Segons aquestes informacions, Dosaigues, ara cap de policia de l'Hospitalet, hauria retirat el permís perquè els policies del Prat facin pràctiques de tir en instal·lacions de la Guàrdia Urbana hospitalenca. Es veu que aquesta pràctica era habitual, però segons Dosaigues, no s'ajustava a dret. Això o que no vol tornar a veure per allà segons quines cares. I menys, armats.

La guerra de les targetes

La targeta rosa de transport per a la gent del Prat d'entre 60 i 64 anys ja és una realitat. Però més que la notícia en si, el que ha sobtat és la picabaralla que s'ha muntat a l'hora d'atribuir-se el mèrit. Els socialistes, perquè la van incloure al programa, els Comuns, perquè l'han aprovat, la Marea de Pensionistes, perquè l'han demanada amb insistència, i si seguim estirant del fil, reclamarà el mèrit la veïna del quart perquè un cop va fer una instància a l'Ajuntament exigint-la. Deixin ja les guerres de mèrits, o els trauem la targeta vermella.

Pilots i DJs en cabina

Qui estigui preocupat per la vida cultural a la ciutat i per si hi haurà o no concerts de Festa Major, Aena ha vingut per oferir-nos solucions, com no. El gestor aeroportuari ha anunciat un seguit de concerts d'artistes emergents a dins de les terminals per amenitzar el pas dels viatgers. Nosaltres aniríem un pas més enllà. Quan s'acabi tot això de la pandèmia, proposem que Aena recuperi a l'espai inutilitzat de la T2 -que és molt- el concepte del Pont Aeri. Però no pas el de la connexió Barcelona-Madrid, sinó el de la discoteca mítica dels noranta, bressol d'himnes no oficials de Catalunya com ara Flying Free.

De fora vingueren

Algunes colles de cultura popular del Prat han arrencat la "represa" amb un cert empipament. No van quedar gaire conformes amb el fet que moltes músiques de la Nit de Gegants fossin interpretades per una banda contractada de fora, que fins i tot va interpretar cançons compostes per les nostres colles. Encara no ha arribat Festa Major i ja sona cert ball de bastons entre entitats i l'àrea de Cultura.

FACEBOOK

Juanma Agudo Castillo

No soy de comentar ,pero lo he sufrido en mis carnes este domingo a las 19.00 playa cortada y apartamentos libres !!!! La policia local sin criterio y sin educación todos a dar la vuelta !!! ¿Alguien coordina la entrada y salida de la playa ???

Semyon

Hoy a las 20:16 han abierto la carretera de la playa. A esa hora el aparcamiento de residentes ya estaba vacío y con muy pocas personas en la arena (adjunto fotos).

Durante media hora antes de apertura cientos de coches han salido, pero ni a nadie le han dejado entrar. Desafortunadamente esto no parece un "control de aforo" sino simplemente restricción de acceso sin relación a aforo y sin tampoco horario claro ;(

Alejandra Cáceres

Bon dia.Creo que el Parc Nou esta invadido de Ratas 🤢 ayer por la tarde estuvimos en un cumpleaños y no veas , salian de los arbustos y les falto poco unirse al cumple.No se si estara al tanto el Ayuntamiento de esto.Mi pregunta es llamo directamente al Ayuntamiento o hay algun Otro Núm. O sitio donde se llama para esto.Alguien lo sabe .???? Gracias

TWITTER

Anna Lara @nitry

He flipat amb el Prat a la zona de parc i platja, perquè té aparcabiscis arreu, que hi ha un banc doncs aparcabiscis, mirador TAMBÉ, fonts, més, i a la platja de vigilats i dels habituals. I sobretot perquè havia agents de mobilitat fent difusió activa.

n @noeliasxv

Me pasaria to el día en el prat viendo salir los aviones o sea planazo

@francescsintes

Ara Aena vol fer el hub al qual es van oposar amb força i també subtilment fa uns anys.

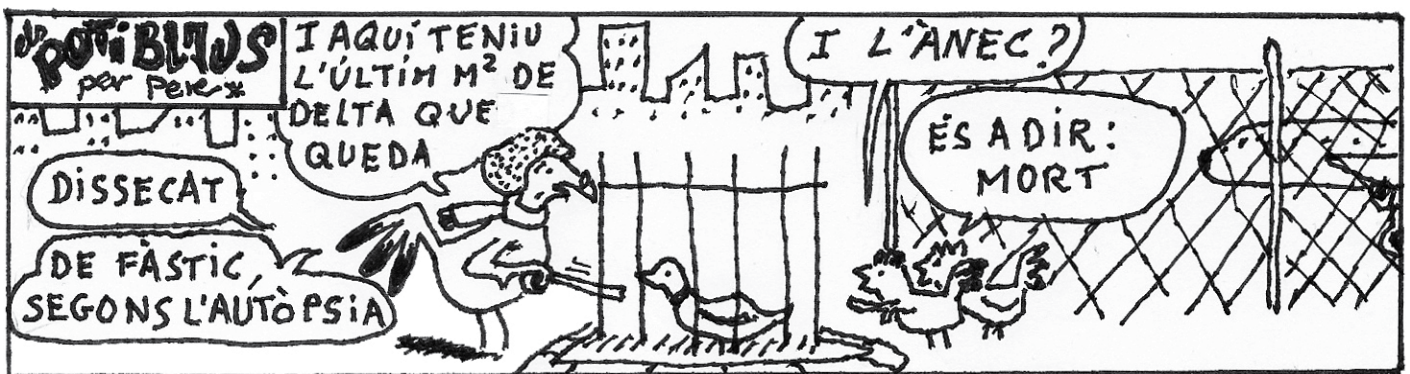
Pratenc Emprenyat @empratnyat

Maurici Lucena (@aena) ha estat nominat als Premis Ciutat del Prat 2021 per la seva contribució a la difusió de la ciutat.

Potablava @Potablava8

Pero tampoc dic Aeroport de Barcelona. Es l'aeroport de El Prat. Un dels pobles que recullen la merda de Barcelona, com tots els de desgraciada area metropolitana. Que us quedi claret.

LA TIRA de PERE VENTURA

LLUÍS MIJOLER, alcalde del Prat de Llobregat

“Com a advocat, jo agafaria el cas de l'aeroport, però mai el de l'ARE Sud”

J. M. CANALIAS / J. MARTÍNEZ

FOTO: QUIM TORRENT

Meitat del mandat. A Lluís Mijoler, alcalde del Prat, se li amunteguen els casos -si utilitzem l'argot que, com advocat, tant li agrada- sobre la taula: l'ampliació de l'aeroport, l'ARE Sud, el Prat Nord, l'aparcament de la platja... Tot plegat amb l'afegit d'un clima d'emergència pandèmica del qual sembla que no acabem de sortir i que ha exigint redirigir més d'una partida pressupostària. Una primera legislatura que, de moment, és de tot menys plàcida.

■ **El tema estrella d'ara és l'aeroport. Fins a on està disposat a arribar l'alcalde si Europa diu sí a l'ampliació de la pista?**

■ Si la Comissió Europea diu sí, ja no hi ha lloc on arribar.

■ **No?**

■ El límit és Europa. Però hem encarregat informes jurídics més enllà del que pugui decidir la Comissió Europea, i així saber si podem recórrer a la justícia ordinària o fins i tot a Estrasburg. Ara mateix, el Govern de la Generalitat ha de donar el vist-i-plau al Govern perquè aprovi el DORA [Document de Regulació Aeroportuària, on el Ministeri de Foment recull les actuacions i inversions previstes en matèria d'aeroports] aquesta tardor. Si l'aproven, els informes jurídics ja ens diran si hem de denunciar. Entenc que la Generalitat no ignorarà el que digui la Comissió Europea. Al final, l'increment real d'inversions que proposen són 300 milions més del que ja estava previst, i encara una mica menys, perquè fins ara constaven 500 milions més a Girona que, actualment, no es contemplan.

■ **Veiem que hi ha xifres que no s'han explicat prou bé.**

■ Aena no ha explicat res a ningú. I no hi ha cap estudi ambiental seriós. És molt fàcil dibuixar des de Madrid un mapa que malmet no només zones protegides Natura 2000, sinó part del Parc Agrari, a la banda de Viladecans. Ningú no ha parlat de masses d'aigua ni d'aqüífers, i segurament això és fins i tot més important que l'afectació a la nidificació de les aus.

■ **És cert que, tot i que se'n parli, en realitat no hi ha pla director de l'aeroport per al 2026?**

■ El que hi ha aprovat i publicat és el pla estratègic d'Aena, davant dels seus accionistes, on s'estipulen els mateixos 1.900 milions d'inversions. Però el pla director està vençut. Per aquest motiu, per exemple, quan els proposem que el barri de Les Palmeres quedi fora de l'entorn aeroportuari i es puguin legalitzar els habitatges, ens responen que no aprovaran un nou pla director només per aquesta qüestió, i condicionen la redacció del nou pla al fet que inclogui l'ampliació de la pista.

■ **Una oferta de “o tot o res”.**

■ És un xantatge absolut que Aena li ha fet a l'alcalde del Prat en successives ocasions. I és el mateix que li fa ara a la Generalitat: “o agafeu la inversió ara o marxa i no tornarà mai”.

“**Depana ha entès que en la lluita de l'ARE Sud no hi ha res a guanyar”**

■ **O sigui, Aena ha de presentar el projecte al setembre, però estem al juliol i no concreten res. O no s'han preparat l'examen o bé amaguen informació. Per quina opció es decanta?**

■ Posats a especular, crec que tenen la intenció d'invertir a Madrid a costa de no fer-ho a Barcelona. Segurament calculen que el pla director de Barcelona pot ajornar-se, perquè l'aeroport del Prat ja és prou rendible tal i com està. Així justificarien que inverteixen a Madrid i no a Barcelona “perquè Catalunya no ho ha volgut”. És important remarcar que a dins d'aquestes inversions també hi ha el desenvolupament de la ciutat aeroportuària, on la zona logística té una menor rendibilitat immobiliària que l'hoteleria, i a Madrid sembla que tenen més facilitat per captar inversió en hotels i oficines. Per tant, deixen aturada la part hotelera i d'oficines a l'aeroport del Prat, mentrestant executen les inversions a Madrid i s'esperen que els terrenys del Prat guanyin valor per poder ven-

Passa a la pàgina següent ►

► Ve de la pàgina anterior

dre'ls per a oficines en un futur. Tot i que no li aprovin l'ampliació, Barcelona seguirà sent un pol d'atracció d'empreses. Això no té res a veure amb la necessitat de Catalunya de tenir un hub internacional, sinó amb la voluntat d'una companyia d'obtenir rendiment dels seus actius.

■ **Però al final, qui transforma un aeroport en hub o punt de connexió internacional són les companyies aèries que s'hi decideixen instal·lar i operar, no pas les Administracions.**

■ Exacte. I només Vueling, ha manifestat voluntat de fer-ho, però ara mateix no té capacitat financera per comprar els avions necessaris i operar més enllà d'Europa. A més, estaria per veure quin benefici tindria un hub internacional per a Catalunya. Al voltant del concepte "hub" hi ha molta venda de fum. "Ampliem la tercera i l'endemà El Prat esdevé un hub que puja el PIB català un 3% i genera 350.000 llocs de feina". I això, com que ho diu un senyor d'Esade, sembla que tothom s'ho hagi de creure. I a sobre ho venen com un interès general, quan l'interès general hauria de ser reduir el nombre d'emissions, perquè estem en emergència climàtica, i conservar els espais naturals que ens fan de pulmó. D'altra banda, esgarrifa el desconeixement del medi natural que ha demostrat, per exemple, el secretari d'Estat d'infraestructures, quan deia que els espais naturals eren substituïbles.

■ **Els blocs polítics a favor i en contra de l'aeroport estan més o menys clars?**

■ A nivell de partits, Catalunya En Comú està clarament posicionat en contra, com també ho fa la CUP, mentre que el PSC és totalment favorable. Junts i Esquerra encara estan per pronunciar-se, i així t'ho raonen ells: "Seràs tu qui deixaràs perdre una in-

versió de 1.500 milions i 300.000 llocs de feina? Perdràs l'opció de crear 30.000 llocs de treball a la teva ciutat?". Ostres, 30.000! Hauria de portar gent de fora!. Com alcalde, clar que has de fer la reflexió, però és que per sentit comú, ja a banda de política, el pla d'Aena no és la via per al creixement d'un aeroport. L'alternativa viable és tenir una bona connexió amb l'aeroport de Girona. Justifiquen allargar la pista perquè els avions més grans hi puguin operar, quan l'avió més gran del món, que per cert s'ha deixat de fabricar, opera sense problemes a Barcelona.

“ La presència del cotxe no pot anar en detriment de la qualitat de l'espai públic”

■ **A dins del Prat hi ha sensibilitat amb el tema? Trobeu aliats en el teixit veïnal i associatiu?**

■ Moltíssima. S'han adherit al manifest de la nostra web la immensa majoria d'entitats de la ciutat i també de fora. Portem unes 35.000 adhesions. També és cert que de vegades trobo derrotisme, gent que et diu que no val la pena "perquè si volen, ho acabaran fent igual". En aquests casos responem que estem encarregant informes, que ho defensarem de forma seriosa i que anirem allà on calgui per oposar-nos.

■ **Veiem poques pancartes de "No a l'ampliació" penjades, per això.**

■ Tinguem en compte que són mesos difícils per a les mobilitzacions i que a sobre la gent ara està preocupada per altres temes. Al final no es tant un domàs penjat al balcó, sinó els missatges de suport que rebem, tant per xarxes com pel carrer.

■ **Us heu plantejat liderar des de l'Ajuntament algun tipus de protesta aglu-**

tinant la ciutadania? De moment les 1.500 persones que van sortir al carrer no ho van fer darrera d'una pancarta de l'Ajuntament.

■ Sí, però això ja és un problema general de l'esquerra. Si no tenim unitat contra un enemic comú i mentrestant ens barallem entre nosaltres per veure si som més o menys "purs", i aquí ja em refereixo al tema de l'ARE Sud, no aconseguirem res.

■ **Això ho heu traslladat amb la gent de Ni un pam de terra?**

■ Ens hem reunit tres vegades i estan d'acord que l'aeroport ara és el tema important. Sobre l'ARE Sud ja he explicat, i tothom ho entèn, que no hi ha una altra solució. En aquesta taula s'hi han assegut Greenpeace, Depana, SOS l'Hospitalet... Els demano una solució alternativa al que plantegem i ningú no la té.

■ **Creu que Depana, per exemple, ha entès millor que la guerra important és la de l'aeroport?**

■ Absolutament. Han entès que en la lluita de l'ARE Sud no hi ha res a guanyar. Com advocat, al meu despatx jo agafaria el cas de l'aeroport, però mai el de l'ARE Sud. Amb l'aeroport necessitem unitat. A Ni un pam els pregunto: quina alternativa em doneu si aturem el projecte? Com paguem, amb diners públics, els centenars de milions d'euros que suposarien les expropiacions? Deixem de fer habitatges i la residència?

■ **Arrencarà d'una vegada el Prat Nord?**

■ Aquí sí que hi ha alternativa al que s'estava plantejant fins ara. Per tant hem aturat l'aprovació definitiva, que havia de venir ara, i anirem a una nova aprovació inicial. La situació d'emergència climàtica que tenim i amb la necessitat que hi ha d'habitatge de lloguer i amb preu controlat condiciona la forma del

Passa a la pàgina següent ►

CFR LLOPART
CENTRE DE FISIOTERÀPIA
I RECUPERACIÓ FUNCIONAL

FISIOTERAPEUTES:
Moisès Llopart Ribas · Moisès Llopart Prades · Ester Pérez Amarante

ESPECIALITZATS EN EL TRACTAMENT DEL DOLOR
Lesions esportives
Artrosis
Problemes de columna
Tractaments post-quirúrgics
Electroteràpia
Teràpies manuals
Exercicis personalitzats
Tècniques de relaxació

Carrer Penedès, 80 • 08820 El Prat de Llobregat • Tel. 93 478 48 48 (Hores convingudes)

► Ve de la pàgina anterior

futur barri. Si això endarrerix el projecte sis o vuit mesos, doncs s'assumeix.

■ **I aquest canvi de dibuix com salvarà la Gran Via?**

■ No tenim encara solució tècnica, però seguim pensant que l'alternativa és el soterrament de l'autovia, com s'ha fet a l'Hospitalet. Evidentment, fins que no hi hagi aquest soterrament, el nou barri l'hauré de protegir del soroll del trànsit. El que de moment tenim clar és que ha de ser un barri sostingut per energia fotovoltaica i sense cotxes al carrer, on els vehicles particulars dels residents vagin directes als pàrquings.

■ **Un model que manté la guerra al cotxe.**

■ No és una guerra declarada al cotxe, que segueix sent necessari per molta gent. El que no pot ser és que la presència del cotxe vagi en detriment de la qualitat de l'espai públic.

■ **Heu fet molta pedagogia en aquest sentit, però cada vegada que l'Ajuntament pinta una nova zona blava, les reaccions contràries són notables a les xarxes socials. Les més destacades, sobre l'aparcament del CAP Ramona Via.**

■ I de fet, ens ho replantegem. Els tècnics van recomanar senyalitzar-ho totalment, però amb la realitat de la mobilitat d'aquell espai, analitzarem quin ús tenen aquelles places durant el dia i, sobretot, si tenen utilitat durant la nit. Quan ho vam dissenyar, ja sabíem que allà havíem d'acabar comprovant com funcionava.

■ **La solució de la platja també es veurà més endavant?**

■ Segurament l'acabarem de veure l'any que ve. És un problema que ens ha sobrevingut,

hem hagut de pleitejar contra la Direcció General de Costes. Cada setmana hem hagut d'anar prenent noves decisions per tal d'habilitar places de residents, fer-ho compatible amb l'accés, perquè si no apareixen queixes que no s'hi pot arribar tot i que hi ha places lliures... Però al final les queixes són poques. Sempre dic que les xarxes socials són com algú que crida molt en un bar, que se'l sent molt mentre la resta de la gent està callada i no comparteix la queixa.

“ **Aquest any volem Festa Major, però ho dic amb cautela”**

■ **Bé, de vegades no hi ha prou amb l'argument de la “majoria silenciosa” per ignorar temes d'interès ciutadà.**

■ Sí, però és veritat que es posa el focus sobre una cosa petita quan si ho mires des d'una òptica més gran al final tothom ho entén. Quan dius que hi ha 400 places d'aparcament de zona blava sobre un total de 10.000 de lliure disposició, o quan expliques que costen entre 15 i 25 cèntims l'hora, que és un 30-40% més barat respecte de l'àrea metropolitana... Està molt assumit i és molt evident que les ciutats necessiten places de rotació. No té sentit tornar als debats dels anys vuitanta, a l'inici de les zones blaves, i sentir arguments populistes com “només són per recaptar”. Vivim en una època en què aquest Ajuntament és més que modèlic pel que fa a transparència, amb un alcalde que ha arribat a publicar la nòmina!

■ **Tornant a la platja, porteu tres anys pleitejant contra la Direcció de Costes. L'Ajuntament no podia haver anat pensant una solució, preveient que potser perdria la causa contra l'Estat?**

■ Puc reconèixer certa falta de previsió, però

també la puc justificar: el pla d'usos s'aprova el mes de maig de cada any. Fins aquell mes no sabem si ens l'aprovaran. Quan el pla és el mateix de l'any anterior no acostuma a haver-hi problemes. Però si plantejges coses alternatives, et poden dir que no, i corres el risc de perdre el que tenies i també les noves propostes. D'altra banda, fins a l'últim moment creiem que el Tribunal Suprem ens admetria a tràmit un recurs i no ha estat així. I clar, no podem contractar per exemple un bus llançadora si no sabem com queda la sentència.

■ **Què se sap del futur pla d'usos de la granja de la Ricarda?**

■ Hi havia un avantprojecte abans de l'acabament de la passada legislatura i de fet va ser l'única cosa que va quedar fora del pacte de govern entre els Comuns i el PSC, per alguna discrepància tan insignificant que vam decidir deixar-ho per més endavant. Quan finalment, aquesta legislatura, tornem a reprendre el pla d'usos, ens trobem amb la pandèmia, que ens obliga a descartar despeses com aquesta. A més, també vencia el conveni d'Aena. Recordem que allò és propietat d'Aena i, segons l'acord, qualsevol activitat econòmica que es desenvolupi en els seus terrenys, com pot ser un restaurant o els pàrquings de la platja, ha de comptar amb el seu vist-i-plau, i segurament implica que li paguem un lloguer. D'altra banda, el que acabem fent a la Ricarda pot dependre d'una acceptació per part dels fons europeus Next Generation. Passaran coses interessants allà, relacionades amb la sostenibilitat i la interpretació del territori. Ningú no vol tenir tancat un espai com la Ricarda.

■ **Què més no s'ha pogut desenvolupar a causa de la pandèmia?**

■ Algunes inversions com el Sagnier, que es quedarà de moment en l'ampliació de la grada, la reforma del centre Jardins de la Pau... Poca cosa més, perquè s'ha incrementat la despesa ordinària i les inversions són les que ens havíem marcat. M'hauria agradat adquirir més habitatge o tenir fons per comprar la finca de la Ricarda... Però no veig res que la ciutat necessiti i que s'hagi deixat de fer.

■ **La cultura i projectes com l'Interseccions tornaran a revifar?**

■ Sí, esperem que a partir del setembre hi hagi més normalitat, però potser quan surti publicada l'entrevista tornin a haver-hi restriccions al carrer. Hem fet un gran esforç per reactivar actes culturals durant els mesos de juliol i agost. Volem que sigui un assaig del que podria ser la Festa Major. La volem aquest any, però ho dic amb tota la cautela. ◀

Font Pell

REBAIXES!

OUTLET obert a les tardes.

"Amb l'arribada de l'estiu, els dies són més llargs, i és molt important anar ben calçat. A Font Pell, t'aconsellem unes bones sandalies transpirables de materials naturals, flexibles i ergonòmiques per combatre amb bon peu la calor."

NeroGiardini

ara

STONEFLY

Més de 7.000 famílies formen part del nostre club, i tu? Informa-te'n als nostres establiments. Gaudeix de la nostra botiga on-line ampliada

Botiga on-line amb enviaments i devolucions gratuïts!

EL PRAT · C/ Frederic Soler, 42, El Prat de Llobregat.
SANT BOI · C/ Vidal i Barraquer, 28, 08830 Sant Boi,
BARCELONA · C/ Rocafort, 128, cantonada Aragó
www.fontpell.com

Ens pots trobar també a les nostres xarxes socials

[f](#) FONTPELL [p](#) /fontpellfontpell/ [t](#) /fontpell_sabateries

FontPell

sabateries

“Si hem d’escollir entre ciutat i partit, triem Prat”

Juan Pedro Pérez s’enfronta a la direcció del PSC, favorable a l’ampliació de la tercera pista

SERGI OLIVERA

Primer va ser Collboni a Barcelona qui es va mostrar clarament favorable als arguments d’AENA per l’ampliació de l’aeroport fent créixer la tercera pista. En poques setmanes la cosa va acabar amb el mateix Salvador Illa, líder del partit a Catalunya, fent campanya activa al bell mig de la T-1 rodejat per diferents alcaldes i dirigents del PSC al Baix Llobregat. Des de la mirada local, una absència ens cridava l’atenció: la del portaveu pratenc del partit Juan Pedro Pérez, que ara mateix representa l’aldea gal·la de resistència que hi ha al partit en contra de l’ampliació i la destrucció de l’estany de La Ricarda i el seu entorn protegit.

“Em van convidar a l’acte a l’aeroport, però per la meua postura contrària a l’ampliació tenia clar que no hi havia d’anar”- explica Pérez a Delta- “a nosaltres tot aquest suport ens agafa en una postura nítidament pratenca. És complicat perquè el nostre partit està a favor i no nego que això ens genera força pressió, però al final tothom fa allò que creu que és millor per a la seva ciutat i el seu país. Des del partit estan convençuts que es necessita aquesta ampliació i els alcaldes socialistes de l’entorn pensen que aquest pla que AENA ens han explicat d’una manera tan vaga els beneficia en alguna cosa. Molt bé, és la seva opinió, però l’aeroport no està a les seves ciutats i en gran part s’ho miren des de la distància, sobretot per Sant Boi i L’Hospitalet és molt fàcil, mentre que a Gavà i Castelldefels, si no els genera sorolls, ja els hi està bé. Però si parlem del Prat, parlem d’una ciutat de 30 quilòmetres quadrats on 15 són de l’aeroport, amb un equilibri territorial ja precari i complicat entre infraestructures, zones naturals protegides, espais agrícoles... així que si hem de triar entre ciutat i partit, triem Prat”, comenta el portaveu i tinent d’alcalde.

Les presses d’AENA

La postura dels socialistes locals no només xoca amb la direcció catalana sinó també amb la d’AENA, presidida per un home clarament vinculat al partit com Maurici Lucena. A més de l’objectiu, són també les formes del gestor aeroportuari de plantejar l’ampliació les que reben les principals crítiques per part de Pérez: “no entenem el plantejament, la pressa per aprovar-ho ja quan no sabem encara com evolucionarà el

Juan Pedro Pérez, tinent d’alcalde d’Urbanisme i portaveu del PSC al Prat / ARXIU DELTA

sector aeri i el turisme, resumint-ho tot en la inversió de 1700 milions quan penso que en democràcia els debats han de ser rics, informats i tècnics, tenint en compte moltes visions”, argumenta.

L’explicació la troba en part, en el caràcter semiprivat de l’ens aeroportuari: “AENA sempre havia estat governada per enginyers aeronàutics, però amb la semiprivatització hi ha un consell d’administració que busca

“AENA està supeditant negociacions com Les Palmeres al suport a l’ampliació”

maximitzar beneficis. Llavors ens trobem que manca un debat intersectorial on no només haurien de participar ambientòlegs, també economistes, enginyers... En canvi ens trobem un projecte que hem d’acceptar ja, sense consensos i sense tenir els detalls tot i demanar-los quaranta vegades. I els límits ambientals, socials i de qualitat de vida? AENA només pensa en euros”, critica.

A més, Pérez veu les compensacions proposades com “una broma de mal gust perquè pretenen compensar en proporció 1 a 10 en zones del Remolar, a Viladecans, que ja

s’haurien de protegir igualment segons els requeriments europeus. Igualment, un bé natural no és compensable, què passa amb l’aquífer, amb la qualitat de l’aire... de tot això no se’n parla”, es pregunta amb indignació.

Les Palmeres com a moneda de canvi

Des del departament d’urbanisme que coordina Juan Pedro Pérez com a tinent d’alcalde, es treballa en contacte continu amb AENA per totes les implicacions territorials que comporta tenir l’aeroport dintre del terme municipal, amb un total d’onze convenis signats. La posició contrària de l’ajuntament a l’ampliació està dificultant, segons explica Pérez, aquesta estreta relació, bàsicament perquè el gestor aeroportuari utilitza el suport als seus plans com a moneda de canvi per a altres negociacions obertes: “xantatge és una paraula forta, però és cert que a les darreres reunions ens ho supediten tot a l’ampliació, com per exemple la desafectació del barri de Les Palmeres. Fa anys que volem moguin la ratlla i que el barri quedi fora dels seus terrenys. A causa d’això la secretària municipal ens posa objeccions per fer manteniment de voreres, recollides de residus, els veïns no poden fer obres majors... doncs ens trobem que AENA juga a fer intercanvis amb l’allargament de la pista. És una trampa”. ◀

Conflicte amb interins: entre els fets i les paraules

L'ajuntament expressa suport, però el col·lectiu espera accions concretes per l'estabilització i contra la temporalitat en la funció pública

SERGI OLIVERA

Continua ben viu el conflicte laboral que afecta el col·lectiu de treballadores interines de l'ajuntament (la majoria dones majors de 40 anys) que reclama que s'apliquin mesures per afavorir l'estabilització i la fixesa dels seus llocs de feina, en reconeixement del greuge d'haver estat massa temps en abús de temporalitat i la concreció d'una negociació, via sindicats, amb Recursos Humans i la direcció política del consistori.

Tot i ser un conflicte de visibilització recent, en molts casos el problema ve de massa lluny. Es troben exemples d'interins que porten més de 15, 20 o 25 anys en aquesta situació, quan el màxim legal hauria de ser de tres anys. Els casos més flagrants és el de treballadores que fa més de 25 anys que signen contractes any a any, com passa amb funcionaris interins de programes com Montse Arroyo, afectada des de fa 29 anys i que parla amb Delta com a representant de la Plataforma d'Interins del Prat de Llobregat.

“El col·lectiu es comença a mobilitzar al gener perquè veiem que es comencen a convocar places ocupades per personal interí amb unes bases que no afavoreixen l'estabilització dels nostres llocs de feina, que els podem perdre. No s'estava anant als màxims permisos per la llei per afavorir el col·lectiu que hem patit l'abús i és llavors quan recollim 246 signatures per aturar totes les convocatòries”, explica Arroyo.

El col·lectiu d'interins va fer vaga el 18 de juny

Solucions pendents

De les primeres reunions amb el col·lectiu, la tinenta d'alcaldia Alba Bou va anunciar que s'aturaven les convocatòries de places fins a l'1 de novembre. Llavors el col·lectiu ja s'havia organitzat en àmbit estatal i el govern central s'havia compromès a tornar a reformar l'Estatut Bàsic dels Empleats Públics (EBEP) per reduir la temporalitat.

Però tot i les paraules de suport dels representants municipals, el col·lectiu d'interins pratenes troba a faltar fets concrets i respostes a les seves demandes: “necessitem obrir ja una negociació per anar plantejant les bases d'estabilització d'acord amb la llei que surti, anant a màxims i reconeixent-nos com a per-

sones, no com a places, i també que es faci una auditoria sobre quines som les persones afectades, perquè avui dia són dades que no tenim. Les xifres de la pàgina de transparència són confuses i sabem que a la vaga del 18 de juny hi havia convocades 369 persones, però no sabem del cert quantes som”, explica Arroyo. Aquestes demandes van ser traslladades a una junta de portaveus a l'abril, d'on van

rebre el de suport dels diferents grups, però a l'hora de la veritat cap partit amb representació va portar al ple, per diferents raons, les demandes interines en forma de moció.

Des d'alcaldia, segons es va parlar al darrer ple municipal, es va convidar al col·lectiu a llegir una declaració, invitació que van refusar: “no tenia sentit anar a llegir un text sense rebre cap resposta concreta a les

demandes”, explica Arroyo. Del darrer ple, ens quedem amb els plans esmentats per Alba Bou: “ens comprometem fins a finals de l'any 2024 aplicar mesures avantatjoses dintre del que ens permeti la llei per afavorir l'estabilització”. Bou va assegurar que a partir d'ara es fixarà un calendari de treball que començarà per compartir amb els sindicats les conclusions del darrer decret llei promogut pel ministre Miquel Iceta. Des del col·lectiu ho veuen insuficient i en malfien perquè denuncien “un silenci clamorós sobre totes les nostres demandes en tot el que portem d'any. No ens responen a la petició d'auditoria”, una mesura que des de l'oposició també reclamen ERC i Ciutadans. ◀

El regidor d'ERC Sergi Morales renuncia a l'acta per motius laborals

El substituirà Mica Blázquez, la següent en la candidatura del partit

NEUS MACÍAS / “Perdem un dels millors actius polítics que teníem al Prat”. Així definien molts dels portaveus municipals la renúncia de Sergi Morales a la seva acta com a regidor d'ERC a l'ajuntament del Prat. Morales començarà al setembre a treballar a la Universitat de Limerick –Irlanda- ja que ha rebut una beca d'investigació Marie Skłodowska-Curie de la Comissió Europea. “Era una oportunitat de feina en el meu àmbit, la docència i la recerca universitària. No he tingut més remei: era això o l'atur”, explicava Morales durant el seu comiat al plenari de juliol. Juan Pedro Pérez, portaveu socialista, va lamentar la marxa de Morales. “És una

llàstima perdre un regidor així perquè ets una persona interessant i amb moltes coses a oferir a la ciutat”. Pérez va destacar el to “respectuós, pedagògic, didàctic i empàtic sempre que has intervingut”.

“Dignifiques la política”, diu Alba Bou

La regidora d'El Prat en Comú va assegurar que la presència de Morales al consistori “dignifi-

cava la classe política”. “Ets un exemple a seguir”, lloava Bou la figura del republicà. També l'alcalde Lluís Mijoler agràia “el to, el tarannà i la dedicació, tot i no estar alliberat”. Tots el van encoratjar a retornar a la política, de manera activa o no, quan es reincorpori a la vida local.

Especialment emocionat es va mostrar Jord Ibern, cap de files de Morales a ERC, que va recordar com li va costar “pair la notícia de la teva marxa: et vaig dir de tot menys guapo”. Un cop assimilada, Ibern li desitjava “molts encerts” i li agràia “la teva saviesa i tot el que he après de tu”.

Morales va recordar que la política “és una feina col·lectiva” i que el substituirà Mica Blázquez, número 4 d'ERC a les llistes de 2019. “Farà una tasca genial de representació”. El ja exregidor va tenir un record per a l'esplai Sant Pere i Sant Pau, “el meu espai vital de creixement i aprenentatge”, i va assegurar que continuaria lluitant “per un món emancipat d'opressió”. ◀

Sense la piscina descoberta que proposava C's

NEUS MACÍAS / El consistori del Prat “ni es planteja” construir una piscina descoberta amb usos recreatius, tal i com reclamava a una moció Ciutadans. El document defensat per Antonio Miguel Ruiz assegurava que les 3 piscines del Prat “no són ideals per gaudir durant l'estiu, ni tenen horaris adients ni instal·lacions d'oci com guinguetes o gandules”. ERC va proposar “impulsar un estudi sobre aquesta construcció”. La resta de partits, però, van votar-hi en contra. Alba Bou, d'El Prat en Comú, va assegurar que només la construcció de la piscina ja costaria 4 milions d'euros “sense incloure el manteniment”. I va ironitzar “ens estan esperant a Europa, sí, amb aquesta proposta”. ◀

LA CONTRACRÒNICA de SERGI OLIVERA

Splash!

La moció de Ciutadans al ple de juliol per instar a l'ajuntament a estudiar la instal·lació d'una piscina municipal a l'aire lliure la podem incloure directament al pòdium dels debats de temporada. Aquí la cosa és molt bàsica. És estiu?, fa calor?, parlem de piscines. No necessitem gaire més per muntar un bon espectacle de retrets i estirabots abans de les vacances. Perquè la discussió i les seves formes no van tenir gaire desperdici.

Casualitat o no, la qüestió havia estat sotmesa setmanes abans de la celebració del ple a una enquesta a les xarxes socials per part del conegut mitjà digital El Prat al Dia. El suport a la piscina per part

“Piscines, umbracles i edificis de quatre milions, eterns temes recurrents”

amb clor, gespa i unes cervesetes és una de les grans aspiracions de molta gent, com molt bé relata l'assaig “La España de las piscinas” de Jorge Dioni. Una obra recomanable que lliga el gust per les capbussades amb el caràcter d'una emergent classe mitjana aspiracional i una concepció vital individualista i conservadora que fomenten alguns barris de nova creació, anant molt més enllà del debat de piscines municipals sí o no.

dels usuaris més actius de Facebook (persones reals o no) era aclaparador. Qui no vol una piscina? Tenir disponible i ben a prop un gran recipient d'aigua

La proposta del partit taronja es tirava a l'aigua practicant un salt en planxa, tot plantejant que es podrien demanar fons europeus per finançar el projecte. Ja sabem que si ens llancem en planxa ens podem fer mal, cosa que van aprofitar des de l'equip de govern i Podem per argumentar el no a la proposta, que només va rebre el suport d'ERC. “Sí, segur que a Europa ens estan esperant per pagar-nos una piscina l'aire lliure”, deia una Alba Bou excessivament irònica i proudesinhida per llançar-se del trampolí fent servir l'estil bomba, aquell que fa vessar aigua per tots cantons: “les ciutats que dieu que tenen piscina és perquè no tenen platja. Llavors, què fem? presentem una proposta per estudiar construir una muntanya perquè ens mola fer muntanyisme?”, comentava amb un to com si estigués entre amics, estirats a la gespa amb unes patates fregides. Ben mirat, no seria mala idea això de la muntanya si volguéssim treure alguna cullerada dels flamants Jocs Olímpics d'hivern.

Bou va acabar el seu discurs deixant-la botant per Antonio Miguel Ruiz, el portaveu de Ciutadans, dient que només la inversió, sense tenir en compte el terreny, tindria un cost de 4 milions. Doble mortal amb tirabuixó: “això s'assembla molt al que vam pagar per un edifici en plena pandèmia”. Xof! El socialista Juan Pedro Pérez va definir prou bé la situació fent referència al fet que “tots aquests temes recurrents semblen l'etern retorn de Nietzsche: piscines, umbracles” i, afegim, l'edifici dels 4 milions.

Experts i enginyers lluiten contra la desinformació i proposen alternatives als plans d'AENA

El debat sobre l'ampliació de l'aeroport continua

LAURA MATEU

El passat dimarts 22 de juny el Pla Estratègic Metropolità de Barcelona i l'Ajuntament del Prat de Llobregat van organitzar un acte a El Cèntric Espai Cultural sobre l'ampliació de l'aeroport. Un debat recent per a molts, però que fa més de 25 anys que existeix, i que serà recurrent fins que es limiti de manera racional el seu creixement.

La jornada va comptar amb la participació de diversos experts que van exposar els seus coneixements sobre el Delta de Llobregat i l'aeroport. En primer lloc, i de manera telemàtica, va aparèixer Dominik Piotrowski, responsable a la Unió Europea de la secció d'aeroports i assumptes econòmics. Piotrowski va recalcar que les polítiques aeroportuàries han de seguir l'Estratègia de Mobilitat Sostenible, Intel·ligent i Resilient del 2020 i el Pacte Verd per tal d'assolir la neutralitat climàtica l'any 2050. També van parlar els enginyers César Trapote i Bet Cauhé; Pere-Suau-Sánchez, geògraf i expert en transport aeri; i María José Albadaejo, gerent del Consorci per a la Protecció i la Gestió dels Espais Naturals del Delta de Llobregat. Junts van crear un debat principalment tècnic mediat per la periodista Milagros Pérez Oliva.

“Més que un debat, això és un monòleg amb retòrica d'eslògan” va comentar l'excalcalde del Prat Lluís Tejedor fent referència al posicionament d'Aena. El torn de preguntes de la jornada va convertir-se en un espai de reivindicació pels representants d'associacions i col·legis professionals presents, que van omplir la sala de crítiques cap AENA i les elits econòmiques, però van plantejar alternatives. Jorge Sanz, portaveu dels veïns de Gavà Mar i controlador aeri al Prat des de fa més de 30 anys, assegura que l'ampliació de la tercera pista no és necessària. L'aeroport del Prat pot créixer amb pistes segregades, tal com ho ha fet l'aeroport de Heathrow a Londres, el hub més important d'Europa. A través de procediments tècnics avançats, “es pot explotar el 25% de capacitat que l'aeroport que no s'està utilitzant, posar vols intercontinentals i connectar Barcelona amb el món”, explica Sanz. La qüestió, remar-

Un dels moments del debat tècnic celebrat al Cèntric / Foto: F. SERRANO

ca Tejedor, és que “s’han de posar límits en funció dels impactes i actuar a través de debats democràtics característics de societats desenvolupades”.

Els dibuixos d'Aena segueixen sense convèncer l'Ajuntament

R. / A contrarellotge, el 8 de juliol van començar el seguit de reunions on Aena havia de començar a oferir els detalls tècnics del projecte d'ampliació de la tercera pista i la terminal satèl·lit van començar. Amb la tardor com a data límit per defensar el plans davant d'Europa, sembla que el gestor aeroportuari no va més enllà de les il·lustracions en 3D -en algunes, per cert, segons mostrava El Prat Ràdio, no es contemplava la tercera pista allargada, només la terminal satèl·lit- per explicar com redibuixarà la zona. L'Ajuntament ho veu com una mostra més “d'imposar el projecte per la via ràpida”.

Mentrestant se segueixen celebrant les taules crítiques contra l'ampliació de l'aeroport. Una de notable va ser la del 7 de juliol, organitzada per Zeroport i 300 entitats ambientalistas, veïnals i econòmiques. Les ponències de Narcís Prat, catedràtic d'ecologia; Iolanda Fresnillo, sociòloga i consultora econòmica, i Ferran Vilar, periodista científic, coincidien a assenyalar que Aena promou “un model d'economia precari basat en el turisme”. Des de la ponència es va alertar també que “el canvi climàtic ja és imparable, i el que calen són mesures per alentir-lo”, qüestió que seria incompatible amb un augment del trànsit aeri.

Cada actuació d'AENA va acompanyada amb mesures compensatòries. No obstant això, segons un estudi de la Generalitat, del 2000 al 2020 s'ha perdut un 30% de la biodiversitat a Catalunya, i una gran part d'aquest percentatge correspon al Baix Llobregat. És per això que, Josep Maria Carrera, president de la Depana, afirma que “no és creïble que assegurin compensacions quan encara tenen pendents les anteriors”. A més, reflexiona sobre la ironia d'ampliar un aeroport en plena emergència climàtica, “s'hauria de substituir l'aviació per altres transports sostenibles”. La preservació del medi ambient o la qualitat de l'aire i de vida dels habitants de la zona ha d'estar sempre en primer pla. Per això, encara que l'enginyeria busqui assolir la màxima eficiència, Josep Bàguena, president de la Societat Catalana d'Ordenació del Territori, assegura que el més important és aconseguir “l'equilibri entre els usos”. S'ha de posar en una balança els beneficis i les càrregues que actuen en un territori.

“No som a Los Monegros”

L'acte va comptar també amb les iniciatives i propostes de Víctor Luna, vicepresident del col·legi d'ambientòlegs de Catalunya; Miquel Morell, del col·legi d'economistes; i Jordi Moreno, president del Prat empresarial. Entre tots, van aportar les idees suficients per a desenvolupar un pla estratègic sostenible i racional que augmenti l'eficiència de l'aeroport, respecti els espais protegits del Delta i no perjudiqui la qualitat de vida dels habitants del Baix Llobregat. I, tal com diu l'excalcalde, “el somni d'AENA és construir un aeroport més gran que funcioni les 24 hores, però hem de ser racionals, l'aeroport del Prat no està a Los Monegros”. ◀

D'esquerra a dreta, acompanyant Lluís Mijoler: Vicenç Lluch, Jordi Hueto i familiars de Cristina BanBan, que apareix al retrat de la imatge dreta

Premis de ciutat a la gent que ens cuida

NEUS MACÍAS

“El Prat és una obra col·lectiva i no seria la ciutat que és avui -enxarxada, solidària, creativa i desperta- sense la contribució dels premiats i de les entitats locals. A totes, moltes gràcies”. Són paraules de l'alcalde, Lluís Mijoler, en el lliurament dels premis Ciutat del Prat, que s'han convertit en biennals des que va començar el mandat del nou batlle. Així, era la primera edició per a ell, “una edició única i històrica” per les circumstàncies en què s'ha celebrat, al mig d'una pandèmia “que ens ha obligat a cuidar-nos i a cuidar de la nostra comunitat”.

D'aquesta manera tenia més

sentit que mai el primer guardó que es va lliurar, a la Creu Roja del Prat, que durant el confinament va repartir mascaretes a la Renfe i fa tasques d'acompanyament als més vulnerables, com va recordar el seu president local, Jordi Hueto, en recollir la placa acreditativa. “La Creu Roja sempre ha estat al costat del Prat: quan es desbordava el riu, durant els Carnestoltes, o a les Cavalcades de Reis”. També va intervenir el president de Creu Roja a Catalunya, Josep Quitet.

La següent guardonada va ser l'artista pratenca Cristina BanBan, formada a l'Escola d'Arts del Prat, on també va exercir com a professora. Actua-

ment viu a Nova York i no va poder acudir a recollir el premi, però va enviar un vídeo on proclamava la importància de tot allò que va aprendre a l'escola municipal. “És curiós que un centre públic et doni la base de tot el que serà la teva carrera al futur. Tot el que sé d'art m'ho van ensenyar a l'escola municipal”.

La “gran sensibilitat” que va permetre crear Rubricatus

Vicenç Lluch va ser l'últim dels premiats en aquesta edició. Lluch va fundar l'entitat Amics del Subnormal, impulsora de l'escola Sant Isidre per a persones amb discapacitat i llavor de TesiPrat, el taller ocupacional

integrat a la Fundació Rubricatus. Lluch va recordar “l'impacte enorme” que va tenir per a la seva família el naixement d'una filla amb discapacitat, especialment als anys 70, “quan no sabies ni on anar”. “Van tenir la gran sort de que moltes altres persones es van sensibilitzar i la Cooperativa Obrera de Vivendas ens va cedir un local”.

Enguany els premis han comptat amb un jurat renovat, format per persones vinculades a entitats locals, com són David Alarcón, Josep Ma. Canalias, Olga Paretas, Miquel Alvira, Marga Solé i Magda Ardiaca. També en formen part els portaveus dels diferents partits polítics a l'Ajuntament. ◀

Incerta Festa Major

Entitats i consistori treballen en diferents escenaris sanitaris

NEUS MACÍAS

La situació d'incertesa sanitària no permet avançar el calendari de la Festa Major, tot i que l'ajuntament i les entitats treballen “en diversos escenaris, del més optimista al més pessimista”, per elaborar una programació que, en qualsevol cas, es veuria limitada per la pandèmia. Fonts del consistori avancen que “seria massa agosarat anticipar detalls”, però esperen que les xifres de la covid-19 s'estabilitzin i minvin de tal manera que al setembre es puguin realitzar alguns actes. Anunciar hores d'ara un cap de cartell sembla una tasca impossible. “No sabem si po-

drem encabir 10.000 persones a la RENFE o hauran de ser 100 persones assegudes i amb distància. Això limita moltíssim la contractació d'un artista”.

Al tancament d'aquesta edició de Delta hi havia una reunió prevista al departament de Cultura. “Habitualment a aquestes alçades de l'any ja deixàvem tancat el cartell, abans que tot s'aturés a l'agost”. Enguany l'anunci s'ajorna i esperen poder fer un avançament a finals de juliol, “i que la gent marxi de vacances sabent què podrà trobar al setembre”.

El programa de represa cultural que s'està duent a terme al llarg de les darreres set-

manes de juliol –amb una programació d'activitats de petit i mig format al carrer- pot convertir-se en un assaig de la Festa Major. “Aquestes activitats ens han permès retrobar-nos a les places i als carrers, que potser és el que més hem trobat a faltar al llarg de la pandèmia, el que la covid-19 ens ha pres: la nostra forma de relacionar-nos”. Tot i la cinquena onada, no ha calgut suspendre cap de les activitats previstes “perquè hem mantingut en tot moment les mesures sanitàries: distància de seguretat, públic assegut”.

“No hi ha dubte que ens trobem en un context millor que el de l'any passat, la situació no és tan dramàtica”, diuen des de l'ajuntament, “però l'escenari és canviant”. I si l'any passat la sorpresa va ser que, tot i la suspensió de la Festa Major, van celebrar-se el piromusical, enguany potser ens espera algun cop d'efecte. ◀

Comiat institucional a les 172 víctimes pratenques de la Covid-19

NEUS MACÍAS

Un any després d'anunciar el que havia de ser l'homenatge de ciutat a les víctimes de la Covid-19 –i que es va ajornar per un nou rebrot per fi la ciutadania s'ha pogut aplegar “per a acomiadar-los en comunitat”, com va recordar el conductor de l'acte, l'actor pratenec Lolo Herrero. La cerimònia –laica- es va celebrar al camp de futbol de l'Estruch, on es van habilitar 600 cadires amb distància de seguretat, la majoria d'elles per a les famílies de les 172 víctimes mortals del virus. També van assistir representants de tots els col·lectius que van ajudar durant la pandèmia, des de sanitaris a membres de l'exèrcit.

A l'escenari, 172 roses blanques, una per cada mort, i una placa commemorativa que s'instal·larà a la plaça de Catalunya i que va ser descoberta per la filla de Xavier Pere Juncar, president de la Unió Filharmònica del Prat, que va morir a causa del virus. Un conjunt de la Unió Filharmònica va tocar durant l'acte, donant pas a les diferents persones que hi van intervenir. Les actrius Sílvia Sabatè i Blanca Pàmols van llegir poemes, ‘Lletra per a Dolors’ de Miquel Martí i Pol i ‘Recuérdate’ de David Harkins, respectivament. També va dir unes paraules

Bartomeu Pou, fill de la primera víctima pratenca, Bartolomé Pou, que va lamentar “haver perdut els nostres familiars d'aquesta manera, sense poder-los acompanyar i, el que és pitjor, sense assistir als seus enterraments. Ens deixarà marcats a tots per sempre”. Juan Bote, fill del president de la penya barcelonista 4ª Lliga, de Sant Cosme, va recordar “els divuit dies d'ingrés, demanant-me permís per a deixar-lo marxar”. Bote va criticar també “les crides a la llibertat, perquè atempten contra meu” –referint-se a la campanya d'Ayuso a Madrid-. I va llançar a l'aire una promesa al pare: “prometo tornar a ser quelcom semblant a l'home que era abans de la pandèmia”.

L'alcalde, Lluís Mijoler, va cloure l'acte assegurant que El Prat tenia “el deure col·lectiu de recordar-los, d'acompanyar i prestar escalf als familiars i amics”. Va fer una crida a la “solidaritat i suport mutu, i a la importància de cuidar-nos”. Per a Mijoler, la imatge que resumeix la pandèmia és la fotografia de l'enterrament de Concepció Molero, una pratenca de 80 anys que va morir de Covid el 31 de març de 2020 i va aparèixer a La Vanguardia. Només els fills i els enterradors hi van assistir. “Defensar la vida és el millor homenatge que els hi podem fer”. ◀

Rotary Club lliura el guardó Paul Harris a Maria Rosa Blanco per la seva tasca contra el càncer

Maria Rosa Blanco, durant el lliurament del guardó

R. / Rotary Club El Prat ha lliurat el guardó Paul Harris, que porta el nom del fundador de l'organització, a Maria Rosa Blanco per la seva llarga trajectòria al capdavant de la junta local del Prat de l'Associació contra el Càncer. Han considerat que, gràcies a la seva experiència, Rotary ha pogut agafar el relleu de la Cursa per la Vida, que se celebra anualment a favor de la secció d'oncologia infantil de Sant Joan de Déu. Alhora, consideren que la feina de Blanco ha contribuït a donar més visibilitat al Rotary Club.

L'entitat també ha aprofitat enguany per lliurar la placa rotària 2020 al Centre de Promoció Social Francesc Palau, acte que no es va poder celebrar l'any passat a causa de la pandèmia.

Rotary, d'altra banda, ha renovat la seva junta. Enguany figuraran Xavier Portillo com a president, Carles Perales com a vicepresident, Xavier Domingo com a secretari, Joan Anglès com a tresorer i Toni Salvador com a cap de protocol. ◀

¡Ven a conocernos!

Little Ones El Prat de Llobregat, es ya nuestra segunda escuela infantil para niños y niñas de 0-3 años con aprendizaje de inglés diario. Psicóloga infantil con atención individualizada. Flexibilidad horaria y libre acceso de las familias a las aulas. Alimentación saludable y servicio todo incluido.

Somos una escuela activa y viva con un proyecto educativo innovador que combina varias metodologías pedagógicas que ponemos en marcha a través del juego, la experimentación y la relación con el mundo natural y animal, que estimula las inteligencias múltiples y favorece el buen desarrollo de la inteligencia emocional de los niños y niñas.

Little Ones

NUEVA ESCUELA INFANTIL

¡Tan familiar como siempre!

Orígens del 1er Mercat Municipal del Prat de Llobregat, 1921-2021 (2)

Naixement i esdeveniments inicials

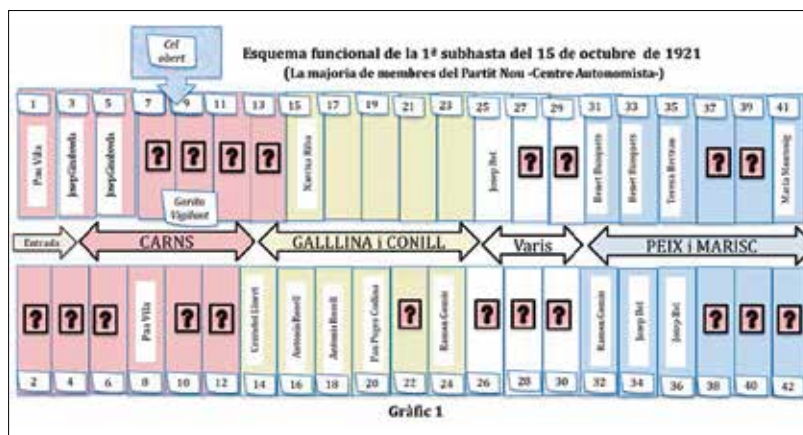
AGUSTÍ CASAS

El primer projecte de mercat municipal s'elaborà el 1916 per l'arquitecte municipal Antoni Pascual i Carretero. Una de les accions que es va anant desenvolupant dins d'aquest Pla Urbanístic fou el mercat. Era molt urgent acabar amb les paradetes precàries, poc higièniques i ambulants, sotmeses a la intempèrie; les formes de vida es van anar adaptant, especialment per la incipient industrialització i el paper de l'aeroport. L'Ajuntament del Prat el va construir en un solar que els havia estat cedit el 1734 pel senyor Baudili Sigalès per saldar uns deutes que tenia amb la Institució i que fins al moment havia estat inutilitzat.

Sembla ser que el projecte inicial fou abandonat i en 1921 es refà amb l'actual edifici que coneixem. Fou dissenyat per Antoni Bartra i Boada, aleshores arquitecte municipal. El dia 25 d'abril de 1921 en l'acte del Ple del Ajuntament apareix l'adjudicació de la subhasta de la construcció de la plaça del mercat al mestre d'obres Artur Monés i Company per la quantitat de 20.600pts. amb la condició de tenir-la construïda el primer dia de juliol. El dia 2 de maig de 1921 van començar les obres amb dificultat degut al mal temps.

L'obra originalment estava formada per una sola nau sota un encavallat de bigues de fusta. Inicialment només disposava d'una entrada per la plaça de la Vila. Per la seva cara interna, els murs estan recoberts fins a una alçada de dos metres, de rajola blanca i verda anomenades Valencianes. El motiu ornamental de la façana consisteix en una sèrie d'obertures rectangulars que fan la funció de finestres al carrer; aquest motiu també es trasllada a l'interior per alleugerar una mica la sensació d'espai tancat. Les paradetes tenien 1,20m, ampliables amb una tauleta de fusta que l'arquitecte municipal està pendent de dissenyar i l'ajuntament comunicarà quan estigui llesta. És un clar exemple de noucentisme d'inspiració historicista popular.

El 15 d'octubre de 1921, es va celebrar la primera subhasta dels llocs de venda classificats en tres espais: carns, gallina i conill, i peix. En aquesta subhasta, la presència de personal interessat no va ser massa entusiasta. Per poder prendre part, els interessats havien de pagar

A l'esquerra, esquema funcional de la 1ª subhasta del 15 d'octubre de 1921. A sota, acta de la subhasta del 15/10/1921 (Fragment)

10pts. mentre que, per altra banda, el lloguer mensual era de 12pts. per metre lineal. També havien de pagar prèviament un dipòsit de 50pts.

El primer lloc adjudicat va ser per a Pau Vila (vinculat al partit Nou) pel preu de 15pts., a nom de la Cooperativa de Carns. El segon, quart, sisè i setè queden vacants i el lloc nº 8 se l'adjudica també Pau Vila. El tercer i cinquè se l'adjudica Josep Ginebreda i Badia (també membre del Partit Nou). De manera que, de moment, tenim el batlle Jaume Salles i el conseller (concejal –sic-) del mercat nomenat per a l'ocasió, Francesc Novell, dos homes forts del Partit Nou. Tots els altres llocs de venda resten vacants.

En la secció destinada a pollastre i conill (i d'altres queviures), Cristòbal Lloret es queda el lloc nº14,

(nº1*) Narcisca Riba, el nº15 (nº2*), Antonia Rosell els números 16 i 18 (nos 4* i 6 *), Pau Pugés Codina el nº20 (nº8*) i Ramon Gomis el nº 24 (nº10*). Tots ells pagant la quantitat d'11pts. pel lloc.

En la secció de peix, es produeix una forta pujada per adjudicar-se el primer lloc, que arriba a 50pts., i es adjudicat a Josep Bel; els llocs dels números següents són ocupats per Maria Montroig i Teresa Beltran, el cinquè i sisè a Benet Busquets, tots ells al preu d'11pts., la majoria simpatitzants del Partit Nou. La resta queden vacants. Veure Gràfic 1.

De forma que en la 1ª subhasta del 15 d'octubre (Imatge 1), dels 42 llocs de venda se n'adjudiquen 16, una mica més que una tercera part; caldrà fer una altra subhasta el 21 de novembre de 1921 amb els següents resultats:

- # Nos 4 i 6 a Aleix Aguilera (30 pts.), descatat membre del Partit Vell (després serà Lerrouxista)
- # N° 7 a Aleix Nicolau (15pts.) parent de l'anterior
- # N° 9 i 11 a Dolors Rodes (15pts. cada lloc)
- # N° 10 a Joan Causadies (15pts.cada lloc)
- # N° 2 i 12 a Josep Xirinachs (15pts.), vinculat al Partit Vell
- # Nos 17 i 19 a Joaquim Pugés
- # N° 27 a Víctor Casanovas (15pts.), home fort del Partit Vell
- # N° 28 a Joaquim Trabal

NOTES

7. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Direcció General del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya. [Consulta: 11 febrer 2017].
8. El Ressò nº 7, pàg.7.
9. Arxiu Municipal, Acta de la subhasta del mercat 1921
10. Catàleg de patrimoni arquitectònic. Ajuntament del Prat de Llobregat. [Consulta: 11 febrer 2017]

“Última generació de Transports Pugès, una empresa familiar”

Francesc Pugès Esteve: “Els de ca l’Ocell fent la competència a Iberia i tots dos volant!”

MARGA SOLÉ

Francesc Pugès Esteve té vuitanta anys, va néixer i viu al Prat. És vidu de Montserrat Ferret i té dues filles, un fill i set néts. Ha dedicat la seva vida al transport i ja jubilat es transporta a ell mateix amb bicicleta pels carrers del Prat. Després d’anys de servei ara gaudeix mantenint casa seva, regant les plantes i també amb una espatlla de xai al forn.

■ **Amb la seva germana Anna, van tancar l’última generació de transportistes. Li va saber greu?**

■ No, em vaig jubilar als 65 anys i Transports Pugès ja no teníem recorregut, érem obsolets i per continuar hauríem d’haver fet molts canvis i no era factible.

■ **Els deien els de ca l’Ocell...**

■ La versió de la família és que el besavi de jovenet havia vingut de Vimbodí a fer de mosso a una casa de pagès de l'altra banda del riu i l’enviaven a fer encàrrecs, comprar... es veu que era petit i eixerit i la gent li deia que era com un ocell i d’aquí ens ve el mot.

■ **Per què va continuar la nissaga familiar?**

■ Suposo que per sobreviure, les persones havíem de fer alguna cosa per guanyar-nos les “garrofes” i l’Ocell, el meu besavi, havia començat amb una tartana i va anar fent. No sé gaires coses d’aquella època, però havien fet de pagesos i ho devien combinar amb la tartana.

■ **Quants anys tenia quan va començar a treballar?**

■ Vaig estar intern dels 10 als 18 anys als Salesians de Sarrià i ja vaig començar a ajudar el pare als matins i a les tardes anava a estudiar, soc el que ara en diuen Enginyer Tècnic Mecànic i de mica en mica me’n vaig anar fent càrrec. El papa tenia temporades que ho passava malament per l’asma i això ens obligava a l’Anna i a mi a fer-ho. Ella feia la tasca administrativa.

■ **Què transportava?**

■ A Barcelona hi havia uns centres de reca-

ders i nosaltres hi anàvem a recollir gènere i ho portàvem a les botigues del Prat. Paquets de confecció, fruits secs de Can Gispert, ametlles, cascos de sardines, fardells de bacallà. I també ferro i fustes per a un taller. Vam arribar a tenir 7 u 8 treballadors.

■ **M’han dit que també portava llet.**

■ No, això ho feia el Brinco. Nosaltres transportàvem pinso per a les vaqueries d’El Prat, els sacs que contenien les bobines de les pel·lícules per a l’Artesà o el clàssic regal de Nadal per al metge o l’advocat de Barcelona, com melons o pollastres vius lligats de les potes. També pells de vedella acabada de matar, sagnant: la tia Montserrat tenia

/ Foto: FERNANDO VECINO

la parada de vedella al mercat, la tia Isabel feia els menús i anàvem a buscar les pells a l’escorxador de Barcelona; documents de La Caixa entre les sucursals i la central. Nosaltres fèiem “la carterà” d’El Prat. Ah!, i vam ser agents d’Iberia perquè algun recader ens demanava que els ho portéssim i al final vaig decidir promocionar-ho amb uns paperets que posàvem “No faci més cues a l’aeroport. Entregui’ns-ho al matí a i a la tarda ja ho té Iberia”. Però un dia em truquen de l’empresa dient-me que els faig la competència i em denunciaran. Els explico que el que faig és facilitar-los la feina. Els vaig convèncer i miri, vam començar abans nosaltres a informatitzar els albarans amb l’ordinador que les noies dels taulells d’Iberia que encara ho picaven a màquina. És una anècdota curiosa, es podria dir: “Els de ca l’Ocell fent la competència a Iberia i tots dos volant!”.

■ **A més a més de recader ha estat esportista!**

■ Havia jugat a bàsquet al CB Prat, però no era bo. Quan s’havia de marcar a algú em feien sortir. Vam pujar al que ara seria la Segona Divisió i jugar contra el Barça al Price i vam disputar la final de Catalunya contra el Sanfeliu al Palau d’Esports en un preliminar d’un Espanya-Argentina, però vam perdre. Casat i tot jugava amb el Sabaté, Valle i ens van entrenar el Navarro i el Marcilla.

■ **També es va dedicar a la política?**

■ Vaig anar a les llistes de Convergència i Unió. No vaig sortir, però tampoc m’hi podia dedicar. Prou que vaig deixar moltes hores de feina per fer segons què...

■ **Veu diferències entre la política d’abans i la d’ara?**

■ Llavors érem “verges” no estàvem polititzats, però sí que hi veig una baixada de nivell important dels líders. No vull que se m’entengui malament, però crec que el que hi ha ara són consignes i suposo que s’hi ha vist un “modus vivendi” i a mi això m’ha decebut bastant.

■ **Quines aficions té?**

■ M’agrada i escolto música.

Havia tocat el violí, a l’Internat m’apuntava a tot el que fos sortir de la fila i a casa érem molt aficionats a la sarsuela. Em van portar a veure Marcos Redondo al Teatre Calderón i també La Parranda i encara me’n recordo.

■ **Encara toca el violí?**

■ No. Jugant a bàsquet em vaig trencar el canell i ja no. Però també perquè si no ho fas sovint es perd molt.

■ **Té alguna assignatura pendent?**

■ Sí, però una concreta ni jo mateix ho sé. Miri, les situacions reals són el resultat de diferents forces que cada una tira cap a una banda i tu pots fer la teva, però et van portant. Vull dir que a l’hora de la vida segurament en un altre camí m’hagués sentit més còmode i no em faci dir quin... ◀

Els alemanys de La Seda

L'any 1926, La Seda de Barcelona S.A., empresa constituïda l'any anterior, va adquirir la fàbrica Foret que hi havia al Prat, davant de l'estació ferroviària de la línia de Barcelona a Vilanova, i la va adaptar a les seves necessitats. Un altre qüestió va ser la formació de les seves plantilles, perquè, a part del personal destinat a la producció, també calia disposar de tècnics per al manteniment de les màquines i la generació de vapor.

El fet és que l'any 1927 es van incorporar a la plantilla de la fàbrica de Raió de La Seda de Barcelona diversos súbdits alemanys amb formació tècnica. El 16 de gener de 1927, va entrar a treballar a La Seda en Johan Zarnow, de 31 anys d'edat, fogoner d'ofici, especialitzat en calderes de vapor (1).

Segons manifestaren els seus companys de treball, s'havia escapolit d'un vaixell alemany quan arribà a un port espanyol, per deslliurar-se de participar a la I Guerra Europea. En Johan Zarnow, conegut per Juan, era alt i corpulent com un roure, de cabell rapat i poques paraules (2).

Si bé va treballar inicialment com a fogoner a la Sala de Calderes de la planta de Raió (seda artificial) de La Seda, en inaugurar-se l'any 1962 la planta de Terlenka (fibres de polièster), pertanyent al mateix grup de La Seda de Barcelona, va ser traslladat a la Sala de Calderes d'aquesta última amb la mateixa funció (3).

El dia 11 de juliol de 1927 va ingressar a La Seda el mecànic alemany Hermann Ey

Scheibener (4), que va treballar primer en el taller mecànic d'aquesta fàbrica i després es va especialitzar en l'arranjament d'eixos de pots de filar. El 8 de novembre de 1927 es va incorporar a la mateixa empresa el maquinista alemany Leonard Rauscher Stangl, que durant molts anys va treballar a la Sala de Màquines de la planta de Raió de La Seda (5).

En Frederic Erb Person va entrar a treballar a La Seda l'any 1928. Era solter, i durant uns anys, després de la guerra civil, va ser el contramestre (encarregat) del Taller Mecànic de la planta de Raió de La Seda. Era molt afeccionat a la fotografia (6).

Durant la postguerra residien al carrer Major del Prat dos mecànics alemanys. El més gran era en Bruno Rosenbach

Jacob, natural de Kiel, ja jubilat, que residia al carrer Major núm. 27. Per altra banda, en Karl Witzelhofer Schmitter, conegut per Carlos, que era solter, va treballar en el Taller Mecànic de La Seda i estava de dispesa en el pis núm. 12 1er 1ª del carrer Major (7).

JOSEP FERRET

REFERÈNCIES:

- 1.- FERRET PUJOL, J.: En Johan Zarnow, entre el carbó i les calderes. Delta núm. 146, juliol 1991.
- 2.- FERRET PUJOL, J.: En Johan Zarnow..., op. cit.
- 3.- Dades facilitades per n'Àngel Armalé.
- 4.- Hoja Familiar núm. 50 setembre 1955.
- 5.- Hoja Familiar núm. 47, març 1955.
- 6.- En aquella època residia amb un amic seu, l'austriac Johan Szakats.
- 7.- FERRET PUJOL, J.: El Carrer Major. El més antic del Prat. 2015

C M M

CENTRE MÈDIC

El millor
servei
mèdic
al seu costat

Telèfon 93 479 16 90

Horari de visites concertades
i d'urgències de 8 a 20 hores.

Concertat amb gairebé totes les mútues

ESPECIALITATS

26 especialitats mèdiques

ALTRES SERVEIS

Anàlisis, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies,
mamografies i ortopantomografia.

Teràpies Alternatives

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat

► ACRÒSTIC POTABLAVA ◀

CONCURS D'ESTIU, PER PUIGMALET

Unint les set inicials de les paraules que es defineixen, es forma un element del nostre patrimoni, actualment en risc.

- _____ : Nom popular de l'avinguda Josep Anselm Clavé.
_____ : Estany amb mirador, al costat del Centre Municipal de Vela.
_____ : L'illa del setè art al Prat.
_____ : Teatre modernista (1919-2017).
_____ : Estany que ens separa de Viladecans.
_____ : Periòdic independent del Prat des de 1977.
_____ : Camp d'aviació.

Envia la resposta en un correu electrònic a periodicdelta@gmail.com. També pots fer-la arribar dins d'un sobre al Periòdic Delta (c. Castella, 5). Tens de temps fins al 5 de setembre. No oblidis incloure les teves dades personals. Entre els encertants sortejarem un àpat

per a dues persones gentilesa del **Restaurant Sr. Kabuto**, un lot de publicacions locals gentilesa d'**Amics d'El Prat** i una subscripció anual al **periòdic Delta**. En el proper número s'informarà dels guanyadors. Sort i bon estiu!

MARMOLÉS CUTILLAS
MARBRES, PEDRES I GRANITS

CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ

C. Penedès, 66 · Pol. Ind. Fondo d'en Peixo · El Prat de Llobregat (Barcelona) · Tel. 93 370 15 14 · Fax. 93 370 18 61

Piera
ASESORÍAS Y SERVICIOS

Avda. Verge de Montserrat, 114 · 1º 1ª
08820 El Prat de Llobregat · Tel 93 379 57 04
www.asesoriapiera.com

GYM STUDIO
FRAN MARTIN

TAEKWONDO
HAPKIDO
FITNESS

TEU OBJETIVO ES EL NUESTRO

CARRER DE SAUIME CASANOVAS 102-104 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
GYM STUDIO FRAN MARTIN

Delta LLOBREGAT
EL PERIÒDIC
INDEPENDENT
DEL PRAT

Horari d'oficina:
Dimarts i dijous de 16 a 19.30 h
C. Castella, 5 baixos

Telèfon: 93 379 05 33
Correu electrònic:
periodicdelta@yahoo.es

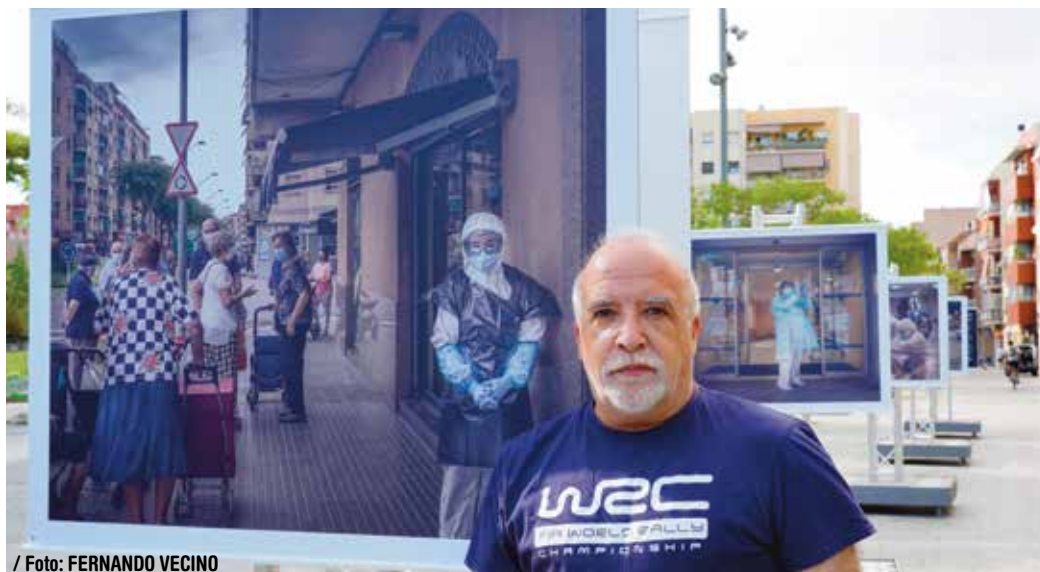
Una pandèmia per per a la posteritat

David Airob explica amb imatges el pas de la Covid pel Prat en una exposició d'importància històrica

SERGI OLIVERA

L'exposició "Hores (tristes) de Prat" del fotoperiodista David Airob (Barcelona, 1967) ha causat sensació entre el veïnat del Prat, tot il·lustrant la pandèmia a la ciutat i les seves diferents cares amb una col·lecció de fotografies tant plàstiques com informatives i històriques. Uns documents únics que, com el bon vi, valorarem segur molt més amb els pas dels anys. Quan intentem tirar la mirada enrere per recordar com van ser aquells mesos tan estranys, tristos i angoixants a partir del març del 2020 i com van canviar les nostres vides. Les visites de curiosos són constants i tots dos ens sorprenem del respecte total de la instal·lació de qualsevol acte vandàlic quan ens trobem per fer-ne una visita guiada al bell mig de la Plaça Catalunya (disponible fins al 3 d'octubre).

"Quan va esclatar tot vaig estar una setmana enfadat perquè es va posposar un projecte que estava gaudint de valent. Passada la mala llet vaig sentir que havia de retratar aquell moment, però no volia anar a Barcelona, la pandèmia no distingia de territoris i vaig voler fer periodisme de proximitat al Prat, el lloc on visc. Al teu voltant de cada dia és més difícil trobar allò que si-

/ Foto: FERNANDO VECINO

gui diferent, has de rascar i picar pedra, però si ho aconsegueixes és molt interessant", explica Airob sobre una de les seves grans motivacions.

Esclat i evolució

Tot seguit, l'autor es va posar en contacte amb l'ajuntament, a qui es va oferir per documentar aquell moment històric. D'aquí germina la llavor d'"Hores (tristes) de Prat", un total de vint-i-vuit instantànies que expliquen des del fotoperiodisme la pandèmia a la ciutat: la soledat de les nits de confinament amb l'única llum verda de les farmàcies, l'acompanyament als sanitaris a les seves visites, la duresa de

les UCI a l'Hospital de Bellvitge, els aplaudiments a metges i infermeres o la tristesa dels enteraments solitaris, documenten a la perfecció com van ser aquells durs inicis.

I a la vegada, la vida seguia. La fotografia que serveix de portada de l'exposició és, segons Airob, la imatge que millor explica el moment. Mentre una cua de persones amb mascareta esperen per entrar a un comerç de Ctra. Marina amb Avinguda Verge de Montserrat, una infermera vestida amb totes les proteccions anti-Covid queda a un costat de la imatge. Sola i amb posat reflexiu. Com una autèntica astronauta aliena a l'estranya escena del carrer.

Altres imatges expliquen l'evolució de la vida en temps del virus: la feina al parc agrari, la tornada a les escoles, la convivència a les aules amb l'abric i la finestra oberta en ple hivern per afavorir la ventilació fins a arribar a la vacunació, les misses, la tornada al cinema (era important fer la foto del primer dia) o la celebració d'unes eleccions ben atípiques. Menció apart per la instantània dels Reis Mags, d'esquenes, desubicats i a la platja, amb gest d'incomprensió. L'explicació perfecte d'un Nadal que no ho va ser.

103, un documental necessari

L'exposició fotogràfica no ha estat l'única aportació d'Airob al retrat de la pandèmia. El documental, 103 codirigit amb el pratenc establert a Madrid, José Bautista, es basa d'un colpidor text de l'arquitecte municipal Fernando Domínguez, un dels primers pacients de Covid que va sortir de l'UCI amb èxit, per explicar les vivències de pacients i sanitaris a la unitat de cures intensives. Una història que en només 19 minuts ens serveix per emocionar-nos i a la vegada informar-nos i comprendre molts detalls humans que, units, formen un tot que explica a la perfecció com han viscut aquesta guerra als nostres hospitals i quina és l'empremta que deixa en els protagonistes.

David Airob, ja cansat de la pandèmia ("no penso fer res més sobre el virus. Només vull que s'acabi", comenta amb el seu caràcter expeditiu), treballa com a freelance després de divuit anys a La Vanguardia, on va ser redactor en cap de Fotografia. Durant la seva carrera ha estat guardonat amb el World Press Photo, el Sony World Photography Awards o el Poy Latam en categoria de multimèdia. Tot un luxe tenir-lo al Prat. ◀

Neteges industrials tècniques · Servei 24 hores per a comunitats

- Sifons
- Desembussos
- Clavegueram
- Fosses sèptiques
- Inundacions pàrquins

Juan Fco. Mesa **GERENTE**

Tel. 675 27 52 52

Terrenys de Cal Jaume del Bitxot, prop del pont Nelson Mandela / Foto: J. M.

Cal Jaume del Bitxot acollirà la col·lecció etnogràfica Puig-Casas

REDACCIÓ / Segons es publica a acords de Junta de Govern de l'ajuntament del Prat del mes de maig, el consistori ha atorgat una llicència d'obres als propietaris de la masia Cal Jaume del Bitxot per fer una sèrie de reformes que serviran, entre altres coses, per acollir la col·lecció etnogràfica Puig-Casas, propietat de la mateixa família. Es tracta d'una valuosa mostra de diversos objectes, eines i estris històrics agrícoles que expliquen molts elements del passat històric del Delta del Llobregat, les seves masies i la vida de la pagesia.

En concret, està previst que la col·lecció s'ubiqui a la planta baixa de la masia, situada al paratge de la Bunyola, en ple àmbit del Parc Agrari. L'edifici està inclòs en el Pla Especial i Catàleg per a la protecció d'elements d'interès del patrimoni històricoarquitectònic i ambiental del municipi del Prat de Llobregat i en l'Inventari d'Edificis Tradicionals de la Revisió del Pla Especial de Protecció i Millora del Parc Agrari del Baix Llobregat. El projecte inclou l'enderroc de les construccions més malmeses o discordants (el galliner a l'era, la quadra del porxo, el magatzem de la masia, el cobert del porxo i el galliner de la masia) i la rehabilitació i consolidació de la masia i del porxo. Així mateix, descriu l'ampliació de la masia amb un nou cos més baix i la construcció de dues pèrgoles. L'edifici també es caracteritzarà per substituir la captació d'energia solar per un sistema d'aerotèrmia per a la producció d'ACS (Aigua Calenta Sanitària). ◀

La poesia torna a omplir els Jardins de Torre Muntadas i la Porxada del Cèntric

R. / Amb el 2021 aquesta son quinze edicions del festival de poesia. Un festival que edició rere edició, converteix la poesia en protagonista indiscutible dels vespres d'estiu al Prat. Enguany, el festival ha tornat a omplir-se de poetes i poetesses que fan constar la multiplicitat abundant d'estils i registres poètics, i també de propostes i formats diferents.

Els Jardins de Torre Muntadas i la Plaça Porxada del Cèntric ha tornat a ser els espais on es desenvoluparan les quatre sessions d'aquest any. En aquesta primera sessió, Estel Solé i Josep M. Rodríguez van recordar, a la primera sessió els versos del poeta Joan Margarit, recentment desaparegut. La segona sessió, celebrada el 6 de juliol, va apropar a una de les branques de la poesia que està tenint més impacte en els darrers anys, la poesia escènica o de l'spoken word, de la mà d'Adriana Bertran, Dani Orviz i Olza Olzeta.

La tercera entrega va estar protagonitzada per l'Enric Casasses i la Teresa Colom, veus destacades del panorama poètic català amb tres propostes tan diferents com intenses. Finalment, l'edició d'enguany es va tancar el 20 de juliol, amb Pau Alabajos, Aina Torres i Edgar Casellas, i "Tinta i desordre", un espectacle multidisciplinar que combina rapsòdia, música en directe i videoprojeccions, un homenatge a les figures més importants de la poesia catalana del segle XX. ◀

La Ricarda és l'escenari del nou videoclip del pratenc Alfred García

Aquest espai, conjuntament amb els del delta del Llobregat han acollit 220 produccions audiovisuals en 10 anys

R. / Una de les últimes produccions audiovisuals rodades a La Ricarda és el nou videoclip del cantant pratenc Alfred García. Es titula "Praia Dos Moinhos" i és el videoclip del single del seu nou i esperat segon disc. S'ha rodat íntegrament a la nostra ciutat, a la finca de La Ricarda.

La Ricarda és un espai natural insubstituïble pel seu valor mediambiental juntament amb la Casa Gomis, un dels exponents més importats de l'arquitectura racionalista a Catalunya. L'han convertit en una localització de molt interès per a productores audiovisuals nacionals i internacionals.

Molts dels rodatges realitzats a la Ricarda també s'estenen a la resta dels espais naturals del delta. El Prat és manté, en els darrers cinc anys, entre els tres primers municipis de Catalunya en quant al nombre de rodatges acollits. Els espais naturals, la platja, el Parc del Riu, el Pont Nelson Mandela, el Parc Nou... ofereixen una bona oportunitat per realitzar rodatges únics al costat de la capital catalana. L'Ajuntament, a través del programa municipal El Prat Film Office, promou aquesta activitat amb l'objectiu de donar visibilitat a la riquesa i la coneixença del nostre territori. ◀

COUFAR, S.C.C.L. FELICITA VICENÇ LLUCH PER LA CONCESSIÓ DEL PREMI CIUTAT DEL PRAT, recentment atorgat, com reconeixement a la seva llarga lluita per la inclusió social i laboral de les persones amb discapacitat intel·lectual. Continuem, Vicenç.

Teatre a l'ombra torna al juliol al Prat

R. / Música, dansa i circ es barregen i fonen per donar vida a una mostra a l'aire lliure de la més àmplia diversitat artística, amb propostes pensades per a públics variats, per gaudir-les sol, en família o amb amics. El cicle estival d'Arts en Viu, promogut pel Teatre L'Artesà, aquest any compta amb la complicitat de La Capsa.

Les propostes de Teatre a l'ombra s'estàn gaudint podran gaudir a places, parcs i carrers del Prat cada diumenge de juliol. Aquests són els espectacles que es podran veure durant el mes de juliol. El 4 de juliol, el Teatre a l'ombra es va obrir al Fondo d'en Peixo passant pel circ contemporani de la cia. Madame Gaüc, que combina elements de dansa i teatre i explora les relacions humanes a través d'un joc de tensions i equilibris amb la seva primera peça de llarga durada.

La segona sessió, l'11 de juliol, anava a càrrec de l'univers surrealista de la companyia francesa Bivouac amb la instal·lació de gran format que va omplir la Pl. Louis Braille juliol amb dansa aèria, acrobàcies i música en directe per acompanyar el públic cap a un viatge al cor de l'imaginari quàntic.

El 18 de juliol, les cinc ballarines de la cia. valenciana Maduixa Teatre van trepitjar amb xanques el Pati de L'Artesà amb una peça que investiga els límits físics amb la dansa i l'equilibri, el moviment i la poesia en homenatge a totes les dones que durant segles d'opressió han lluitat i continuen lluitant per mantenir viu el seu jo salvatge.

El cicle es tancarà a La Capsa tanca el cicle amb un concert a la Pl. Joan Garcia-Nieto presentant l'últim treball de la Travis Birds, un disc que ens fa endinsar en l'habitació de l'artista madrilenya, una estança plena de matisos, colors i textures. L'artista ens proposa un concert que remou per dins d'una forma única. ◀

L'aplec de sardanes torna a l'Artesà

R. / Després de l'aturada de l'any passat, el tercer diumenge de juny, el pati de l'Artesà ha tornat a viure l'alegria del món sardanista amb la celebració del 39 l'Aplec, si be en versió reduïda i sense poder ballar, per la qual cosa Amics de la Sardana va decidir fer un concert – vermut a les 12 del migdia amb la cobla La Principal del Llobregat que feu les delícies del força nombrós públic assistent tot gaudint d'una bona temperatura, un bon ambient i alguna beguda refrescant. Tota una experiència molt enriquidora. L'acte compta amb la presència de l'alcalde Lluís Mijoler i la regidora de cultura Pilar Eslava, que donaren amb la seva presència ple suport a la recuperació de les activitats de les entitats locals. Tan de bo ja per la festa major es pugui fer una ballada amb tota normalitat. ◀

La cultura popular torna al Prat amb la Nit de Foc i Nit de Gegants

R. / La cultura popular va reprendre l'activitat als carrers el passat 9 de juliol, i seguint totes les precaucions i mesures de seguretat, van celebrar plegades amb les colles geganteres una nit especial i un esdeveniment creat exclusivament per fer possible aquesta trobada en aquest moment tan especial per tothom. Van ser protagonistes l'Associació Geganter Delta Prat, l'Associació Geganter Recreativa del Prat, la Cultural dels Sants Metges, l'Ampa Mare de Déu del Carme, i la participació especial de la Cooperativa Obrera de Vivendas.

Els jardins del Cementiri Vell van acollir demostracions de cultura popular amb ball de diables, tot i que en estàtic, i ball de gegants sense cercavila, amenitzats amb diferents actuacions musicals. La colla geganter dels Sants Metges va presentar La Mulassa, una nova figura que els hi donarà a partir d'ara el nom. ◀

La festa del Corpus es recupera amb restriccions

R. / Diumenge 6 de juny es celebrà amb tota mena de restriccions, la festa del Corpus. L'ou com balla que, funcionà des del dijous dia 3 a l'atri de l'església, un parell de catifes fetes amb flors i elements naturals a la plaça de l'església i una mini processó, en finalitzar la missa pròpia del dia concelebrada pels preveres de la ciutat que, recorregué la plaça amb la companyia dels gegants de la ciutat, els capgrossos amb acompanyament musical, i amb el desig de recuperar la normalitat amb les catifes pels carrers l'any vinent. ◀

POTA SUD

MATERIALS I CONSTRUCCIÓ

- Obra de paleta en general
- Substitució de Baixants i claraboies
- Construcció de cobertes
- Tractaments antigraffiti
- Envans pluvials
- Pintures exteriors i interiors
- Cases unifamiliars
- Fusteria de fusta
- Rehabilitacions de façanes
- Consolidació d'obra vista
- Vestíbuls d'escala
- Reforma de cuines • Banys
- Electricitat i lampisteria
- Calefacció i aire condicionat
- Carpinteria d'alumini
- Falsos sostres

Fem tot tipus de reformes

C/ Jaume Casanovas, 25 bjs izq. • C/ Lleida, 86 • C/ Ctra de la Marina, 34
 Teléfono: 933708343 • 08820 El Prat de Llobregat • www.potasud.com • potasud@potasud.com

UNA PRATENCA PEL MÓN / MARGA SOLÉ

Es diu que el riu Orinoco és el germà de l'Amazones. Són similars i la selva que els acompanya té una incalculable bellesa natural i una biodiversitat que la converteix en unes de les reserves de flora i fauna més importants del planeta. Al mateix temps, té la riquesa antropològica i cultural que li proporcionen diverses ètnies que continuen vivint en poblats a la seva ribera.

L'Orinoco és una de les joies naturals de Venezuela i des de sempre ha provocat llegendes que li atribueixen tresors materials, però quan hi vaig arribar em van impactar les diverses ètnies indígenes que viuen a les seves riberes amb cabanes molt allunyades de qualsevol civilització. Per exemple els Warao, que tenen una cultura mil·lenària i coneixen tots els racons i secrets de la fauna i la vegetació de la zona. Explicaven que la seva vida anys enrere havia estat compli-

cada perquè els missioners europeus tenien l'objectiu d'evangelitzar a totes les tribus i els portaven a assentaments religiosos. Però ells s'escapaven i tornaven a la selva.

Hi vaig arribar amb un grup de periodistes i per intentar ser benvinguts vam portar joguines i llaminadures per als infants i la cosa va funcionar. És curiós com navegaven en embarcacions fetes d'un sol tronc que els permeten desplaçar-se per anar a caçar o

pescar, coses molt importants per la seva supervivència. Amb una espècie d'arpons cacen ocells i d'altres animals per a la seva subsistència. Jo vaig fer una escapada nocturna, amb un grup de nadius, a caçar cries de caimans. Tota una aventura!

Algunes famílies em van reconèixer que en tota la conca hi viuen uns 300.000 habitants censats. Censats... aquesta paraula em va semblar quasi impossible. No sé

pas com es pot fer un cens amb aquelles condicions i dificultats!

Em va agradar lo sociables que són malgrat que és molt difícil entendre's, però la llegua dels signes i l'expressió fan miracles. Fins-i-tot la nena de la foto se'm va enganxar al costat i no se'm separava malgrat que em mirava com a una cosa estranya. Era tan simpàtica que me l'hauria emportat cap a casa!

Un pèl de llengua

Uf, quina calor!

A l'estiu, de vegades, la calor és tan asfixiant que gairebé no podem ni sortir de casa. Hi ha diverses maneres de referir-nos a aquesta calor tan forta. A continuació en repassem algunes, totes en femení:

Canícula: és un període de quatre a sis setmanes, entre els mesos de juliol i agost, en què fa molta calor.

Xafogor: és la calor sufocant típica d'un dia encalmat, sense aire i amb molta humitat. No parem de suar i això fa que la sensació de calor encara sigui més forta.

Calda: és una sensació de calor molt intensa provocada per la gran escalfor que emana de la superfície terrestre.

Calorada: és una calor molt forta, que dura poques hores o pocs dies.

Onada de calor: és una calorada que s'allarga més del normal. Per referir-nos-hi, no hem de dir *ona de calor*.

Assolellada o insolació: és l'exposició als raigs solars. Si és excessiva ens pot provocar un **cop de calor**.

(Els adjectius **assolellat**, **solejat** i **solellós** signifiquen que una cosa està 'exposada als rajos del sol', 'que rep molt el sol' o 'abundant de sol'. Així podem dir: *un dia assolellat*, *una terrassa solejada*, *un pis solellós*.)

Per acabar, una recomanació: **useu el lèxic correctament**.

Per evitar el sol quan aneu pel carrer, useu una **ombrel·la** (parasol petit); i a la platja, un **para-sol** (no hem de dir *sombrilla*).

Per descansar i relaxar-vos, podeu usar una **gandula** (no hem de dir *tumbona*) i si voleu jeure i fer una migdiada, ho podeu fer en

una **hamaca** (xarxa penjada pels extrems entre dos arbres o dues estagues).

Quan aneu a la platja, podeu portar un **banyador** o **vestit de bany**, un **biquini** (fixeu-vos que no hem escrit *bikini**), un **triquini**, un **tanga**, un **pareo**...

*Els mots marcats amb un asterisc són incorrectes.

Bon estiu i bones vacances!

CNL El Prat de Llobregat
elprat@cpnl.cat - assessoramentelprat@cpnl.cat

Onada de calor: és una calorada que s'allarga més del normal. Per referir-nos-hi, no hem de dir *ona de calor*.

Assolellada o insolació: és l'exposició als raigs solars. Si és excessiva ens pot provocar un **cop de calor**.

(Els adjectius **assolellat**, **solejat** i **solellós** signifiquen que una cosa està 'exposada als rajos del sol', 'que rep molt el sol' o 'abundant de sol'. Així podem dir: *un dia assolellat*, *una terrassa solejada*, *un pis solellós*.)

Per acabar, una recomanació: **useu el lèxic correctament**.

Per evitar el sol quan aneu pel carrer, useu una **ombrel·la** (parasol petit); i a la platja, un **para-sol** (no hem de dir *sombrilla*).

Per descansar i relaxar-vos, podeu usar una **gandula** (no hem de dir *tumbona*) i si voleu jeure i fer una migdiada, ho podeu fer en

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

- ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat
- ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confecció i Dipòsit Comptes Anuals
- GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni
IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

• ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

Carrer Lo Gaiter del Llobregat, 2-10, 1r 1a • 08820 El Prat de L. • Tel. 93 379 85 66

JUNY-JULIOL 2021

- Isabel CABELLO SOLÍS, 14 de juny, als 97 anys.
- Carmen MENA LOZANO, 15 de juny, als 86 anys.
- Manuel MATA MUÑOZ, 17 de juny, als 75 anys.
- Josefa MORENO LÓPEZ, 17 de juny, als 92 anys.
- Isabel GARCÍA MARÍN, 18 de juny, als 89 anys.
- Francisco EDO VILALTA, 18 de juny, als 86 anys.
- Francisco SÁNCHEZ CABALLERO, 19 de juny, als 78 anys.
- Jordi PEIRÓ LLORENS, 21 de juny, als 82 anys.
- Juan BELLÉS VICENT, 22 de juny, als 80 anys.
- Jaume RIDAURA FERRER, 22 de juny, als 87 anys.

- Maria REVERTER RIERA, 24 de juny, als 100 anys.
- Francisca GÓMEZ BARRIGA, 24 de juny, als 87 anys.
- Miquel VIVES VIDAL, 24 de juny, als 79 anys.
- Araceli LUQUE LÓPEZ, 27 de juny, als 73 anys.
- Clotilde CONTRERAS PARRA, 27 de juny, als 78 anys.
- Fina COTES LIDÓN, 30 de juny, als 87 anys.
- Jaime ARIAS RODRÍGUEZ, 30 de juny, als 85 anys.
- Mercedes CABRERA PALACIOS, 1 de juliol, als 57 anys.
- Petra Flora CASAUS SUÑÉN, 1 de juliol als 98 anys.
- Rosalía BARCELÓ MARGALEF, 2 de juliol als 88 anys.
- Josep COMAS SABATÉ, 4 de juliol, als 88 anys.
- Rubén GODOY ORTIZ, 4 de juliol, als 19 anys.
- Consuelo GARCÍA CARRETERO, 6 de juliol, als 77 anys.
- Matilde PARRA DÍAZ, 7 de juliol, als 83 anys.
- Julia BARROSO TALAVERA, 7 de juliol, als 93 anys.
- Encarnación ALBARRAL JUÁREZ, 7 de juliol, als 79 anys.
- Josefa DURÁN MONTERO, 7 de juliol, al 73 anys.
- Juan Antonio RODRÍGUEZ JORGE, 8 de juliol, als 66 anys.
- Jaume BADELL CATASÚS, 8 de juliol, als 89 anys.
- Martín MATEOS SÁNCHEZ, 10 de juliol, als 87 anys.
- Manuel GALEOTE REY, 12 de juliol, als 68 anys.
- Antonio ARENCÓN BERNARDINO, 12 de juliol, als 86 anys.
- Mercedes LÓPEZ LÓPEZ, 18 de juliol, als 87 anys.
- Antonia RAMÍREZ RINCÓN, 19 de juliol, als 84 anys.
- Enriqueta DRAGO BELTRÁN, 19 de juliol, als 96 anys.

ENS POTS TROBAR A
 C./ Ribes de Freser, 7 - Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42 - 08820 El Prat de LL.
 C./ Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 59 52 - 08011 Barcelona
 C./ Bisbe Perelló, 6 - Telf. 93 804 25 54 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS
 C./ Lleida, 38 08820 El Prat de LL.

#SEGUIM OPERATIUS!

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA

Baudelaire 200

Es compleixen dos-cents anys del naixement del poeta francès Charles Baudelaire (1821-1867). Aquell any també va néixer Dostoievski i va morir Napoleó. Tot i que la seva gran obra pràcticament són els poemes que apareixen recollits a *Les Fleurs du Mal* (*Les Flors del Mal*), és un clàssic universal del s. XIX.

I és que la poesia de Baudelaire va significar un allunyament del convencionalisme: subjectivisme, fredor, llenguatge musical, tractament eròtic de l'amor, retrat realista de la societat, ruptura radical amb la moral de la burgesia decadent de l'època, denúncia de la desigualtat... Extravagant, rebel i tumentosa... com la seva vida. Va acabar tenint alhora padrastra i madrastra. Amb una imaginació que ell mateix qualificava de malalta, no li mancava el temps per devorar -amb una amant- els diners que li donaven a casa. Va morir de sífilis als 46 anys.

Una definició paradigmàtica és la que feia Baudelaire del dandisme: "És una mena de culte de si mateix que pot sobreviure a la recerca de la felicitat i que tot i trobant-la en una altra persona -una dona, per exemple-, va més enllà de les il·lusions. El dandisme és el plaer de sorprendre i la satisfacció de no ser mai sorprès. Un dandi pot ser, fins i tot, un home fastiguejat, un home malalt. Però hi ha una grandesa en totes les bogeries, una força en tots els excessos... I per això el dandisme és una mena de religió, la regla monàstica més rigorosa".

Quan es va publicar *Les Flors del Mal* l'any 1857, es va armar una bona revolució sociocultural a França i va intervenir la justícia mutilant el llibre i multant l'editor i l'autor. A la dedicatòria, però, Baudelaire ho deixava clar: "Sé molt bé que en les regions etèries de la veritable poesia, el Mal no existeix, com tampoc el Bé, i que aquest

miserable diccionari de malenconies i de crims pot legitimar les reaccions de la moral, de la mateixa manera que el blasfem confirma la religió". La desesperança, la tristesa i el patiment es transparenten en tots els seus poemes. Ell mateix ens diu que la seva vida fou condemnada des del seu inici. El llibre, molt més que una obra elaborada, és el diari íntim del poeta enquadrat en una estructura poètica inigualable, perquè en aquell moment va ser trencadora per les formes i pel fons; tot i que no s'amagava de dir que la poesia no havia d'anar del bracet amb la sociabilitat ni amb la moral.

"La poesia no ha d'anar del bracet ni amb la sociabilitat ni amb la moral"

Charles Baudelaire

Precisament fa tres mesos -aquest abril proppassat- que l'editorial francesa Calmann-Lévy ha publicat de nou el llibre de Baudelaire amb els poemes censurats inclosos. Les èpoques són molt diferents; abans potser el poder i la justícia (censurant) protegien les minories d'elit (econòmiques, religioses, socials), i avui mateix, segurament, Baudelaire hauria de passar per l'oprobri de les xarxes socials i l'opinió pública perquè alguns dels seus poemes "amagats" en el seu dia, tenen un flaïr clar de misogínia, pedofília o, fins i tot, incest.

Dues frases cèlebres seves ens emmarquen la seva filosofia de la vida: "Doncs el mateix que d'una terrible droga, el ser humà gaudeix del privilegi de poder obtenir nous i subtils plers del dolor, la catàstrofe i la fatalitat". // "La vida és una hospital on cada malalt està posseït pel desig de canviar de llit".

Preguntas para la experta en nutrición

Consejos como asesora de salud familiar - nutricionista

¿Qué debo hacer si nada más empezar a hacer ejercicio me siento exhausta?

Mi consejo es revisar tu dieta e intentar que cumpla las siguientes pautas:

- Desayuna cada día pan o cereales, un producto lácteo – yogurt, bebida vegetal, leche si tolera o queso, fruta y una bebida caliente o fría o batido de frutas.
- Consume al menos un cítrico al día – naranja, mandarina, pomelo y otros dos alimentos ricos en vitamina C, como tomates y pimientos.
- Bebe al menos 1.5 litros diario de agua, las infusiones no cuenta.
- Los lácteos desnatados o sin lactosa dependiendo de la persona.
- Tomar proteína animal pescado o carne, aunque sea poca cantidad una vez al día.
- Para picar, decántate por los frutos secos. No mezcles los frutos secos.
- Elige los hidratos de carbono lentos (pan integral, legumbres secas , arroz integral ...)
- Limita el consumo de excitantes como café, té o alcohol.
- Cena temprano y ligero.

Recuerda si te cansas fácilmente, revisa los alimentos que incluyes en tú dieta.

Si no solo te pasa cuando sales a hacer ejercicio, sino de forma habitual realizando otras actividades cotidianas. Entonces mi consejo es realizar un chequeo analítico completo, para ver los perfiles que no estén desequilibrados y normalizarlos con en conjunto con tu especialista y nutricionista.

Otro consejo al realizar ejercicio físico es controlar el corazón, cómo se hace?

Puedes comprarte un monitor de ritmo cardiaco es un reloj que mide la frecuencia cardiaca durante la práctica de cualquier ejercicio físico .Su uso está especialmente aconsejado para aquellas que tienen tendencia a la tensión alta, para personas obesas y para los que precisan de un control riguroso, en general.

Y por último otro consejo tras realizar deporte cómo decir adiós a las agujetas?

Si tienes agujetas la mejor solución es tomar un baño de agua caliente. El agua caliente ejerce una acción relajante sobre las fibras musculares contractadas durante el esfuerzo. Si las agujetas son muy dolorosas, envuélvete en un albornoz tibio después de aplicarte una crema anti-contracturas.

Os espero de vuelta de las vacaciones. Disfrutarlas al máximo y vivir el presente.

Si necesitáis Asesoría Familiar me podéis consultar en Centre Médico Marina, en el Prat de Llobregat.

NIEVES GARCÍA DELGADO
Naturópata y Nutricionista
mariagarcia.consulta@ hotmail.com
CENTRE MÈDIC MARINA

Entrevista al árbitro pratense tras su marcha después de 27 años de carrera

Agustín Farizo: “La normativa me obliga a colgar el silbato”

MANOLO GOL

Por ganas y su envidiable estado físico nadie diría que el pratense Agustín Alejandro Farizo Boada tendría que dejar el arbitraje. Su espíritu deportivo ha sido clave en toda su trayectoria, ya sea en su etapa como jugador (29 años) o como árbitro (27 temporadas), algunas alternando ambas actividades. Ahora, con 56 años tiene que dejarlo, al igual que le sucede a su compañero del colegio catalán, el internacional de Primera División, Estrada Fernández. Delta conversó con él, unos días después de su último partido, el domingo 27 de junio en Molins de Rei.

■ ¿Por qué dejas el arbitraje?

■ Debido a mi edad, la normativa del Comité Técnico de Árbitros me obliga a colgar el silbato y retirarme.

■ ¿Qué tal la despedida?

■ Con mucha emotividad. Sin duda, por un lado siento una alegría inmensa por el trabajo realizado, y por otro, una tristeza profunda por tener que dejarlo.

■ ¿Supongo que también hubo pasillo de ambos equipos?

■ Sí. Pero no solo en ese. Ha sido un mes lleno de pasillos en todos los campos que he pitado. Desde el día 5 de junio que me hicieron el primero, no he parado. Ha sido muy emocionante ver como los equipos te aprecian. Todos me decían que como no sabían si volvería a arbitrarles que ya me lo hacían por si acaso.

■ ¿Qué te ha dado el arbitraje a lo largo de todos estos años?

■ Todo. Una satisfacción general y mucha emotividad, sobre todo después de los contratiempos que tuve que superar hace unos años con el cáncer de hígado y la operación de prótesis de cadera. Retornar a los campos me lo volvió a dar todo.

■ Sin duda una experiencia para escribir.

■ Precisamente en septiembre se publicará un libro sobre el arbitraje de los “Amigos del Arbitraje” y en el capítulo 4 hablan de mi

Agustín Farizo / Foto: F. SERRANO

“ Por un lado siento una alegría inmensa por el trabajo realizado, y por otro, una tristeza profunda por tener que dejarlo”

“ Tras pasar hace unos años por el cáncer de hígado y la operación de prótesis de cadera, volver a los campos me lo volvió a dar todo”

historia de superación y de cómo volví a los campos tras el paréntesis de la enfermedad y la operación.

■ ¿Cómo entraste en el mundo del arbitraje?

■ Con 30 años empecé a pensar que ya me quedaban pocos años para jugar y quería seguir siendo parte activa del fútbol. Entonces hablé con un árbitro, Antonio Lozano, que me aconsejó meterme en el Colegio y me presentó al Delegado de los árbitros del Baix Llobregat. Eso fue un verano, y en septiembre ya hice el cursillo, para empezar a pitar el primer partido en octubre.

■ ¿Tu experiencia como jugador te ha ayudado a pitar mejor?

■ Rotundamente sí. El haber jugado durante 29 años te hace ver las cosas en el campo de una forma que normalmente no se percibe si no has jugado. Otra cosa importante que creo que me ha ayudado a arbitrar es llamar por su nombre a los jugadores, pues se suelen calmar mucho antes.

■ Y ahora, ¿qué te gustaría hacer a partir de ahora?

■ Aún no lo tengo claro. Me han propuesto ser formador de los árbitros nuevos, pero de momento haré las vacaciones como otras temporadas y en septiembre ya decidiré, pero tengo que claro que algo tengo que hacer.

■ ¿Qué es lo mejor que te llevas de todos estos años?

■ La cantidad de amistades que dejas en el camino. He recibido muchas llamadas y mensajes de equipos que querían que su partido fuera el último, pero eso no lo decidía yo, sino el Colegio. Al final me tocó en Molins de Rei en un duelo de juveniles.

■ Por último, el bolsillo lo va a notar, pues pitabas muchos partidos cada fin de semana, ¿no?

■ Pues sí, pero bueno tengo un buen trabajo y en principio no es primordial el dinero que ingresaba arbitrando, aunque sí ayudaba. Ten en cuenta que cada finde pitaba un promedio de 5 encuentros. ◀

FUTBOL

El Prat empezó los entrenos para preparar el inicio de la temporada en un Sagnier en obras / Foto: F. Serrano

Arrancó la pretemporada del Prat

MANOLO GOL

El pasado jueves día 15 empezó el Prat a rodar de cara a la temporada 2021-22, en la que estrenará categoría en la Segunda RFEF. El equipo de Pedro Dólera será bastante nuevo, pues solo siete jugadores han renovado con el conjunto potablava, el resto son 14 jugadores nuevos y como cada año con poca experiencia en la ya desaparecida Segunda B. Los pratenses iniciaron la pretemporada en un Sagnier que se encuentra en plena remodelación de las gradas.

La liga comenzará el día 5 de septiembre, por lo que tendrán más de un mes para ponerse a punto. La plantilla a falta de la llegada de algún jugador más será la siguiente:

Porteros (2): Gerard Font (Damm) y Craviotto.

Defensas (8): Pau Rosales (Vilassar), Yayá (Sant Andreu), Cunill (Vilafranca), Roger Escoruela (Olot), Lucas (Damm), Genís (Horta), Martos y Héctor.

Centrocampistas (6): Omar Monterde y Yeray (FE Grama), Miki (Horta), Padilla, Adri Díaz y Guzmán.

Delanteros (5): Kuku (Sant Andreu), Joan Grasa (Guadalajara), Adri Rivas (San Cristóbal), Guillem Naranjo (Santfeliuenc) y Xavi Civil.

Bajas (15): Diego Garzón y Roger Figueras (Lleida), Astals (Sabadell), Ufano (Cornellà), Marc Padilla (Espanyol B), Bruno Perone (Llagostera), Recort (FE Grama), Putxi (Manresa), Éric Jiménez (Intercity), Sergio Montero (El Ejido), Pepo Campanera, Joan Cervós, Domi, Neeskens y Víctor Bertomeu. ◀

FUTBOL FEMENÍ

Ainhoa Vallecillos, pichichi de todo el fútbol catalán

Ainhoa Vallecillos junto al árbitro pratense Agustín Farizo / Foto: CF Corbera

M.G. / La delantera del Molins de Rei, Ainhoa Vallecillos, se ha proclamado máxima goleadora de todo el fútbol catalán, tanto femenino como masculino amateur, pues nadie ha llegado a los 41 goles que ha marcado la pratense en los 12 partidos de liga de Segunda División que ha jugado esta temporada. Su récord fueron los 11 que le marcó a la Peña Blaugrana Cervelló, y eso que no jugó el partido completo.

Ainhoa siempre ha mostrado su olfato ante la portería contraria, pues ha jugado 6 temporadas desde que es amateur, y ya lleva 212 goles en su haber, 100 en Segunda y 112 en Primera. Su mejor registro en una liga son los 54 que marcó la campaña 15-16 jugando en el filial del Viladecans, club al que regresará la próxima temporada, donde de seguir con esta racha se convertirá en la jugadora pratense más goleadora de toda la historia de nuestra ciudad. ◀

FUTBOL

Ascens de l'AE Prat B a Segona

L'AE Prat B va confirmar l'ascens a 2a. Catalana després d'aconseguir el campionat del grup 10 de la 3a. Catalana de futbol. El filial de l'AE Prat compartirà categoria la pròxima temporada amb els altres dos clubs pratencs que ja militen en Segona Catalana: l'Atlètic Prat Delta i Terlenka. ◀

L'AE Prat B va celebrar l'ascens al Sagnier / Foto: AE Prat

BÀSQUET

El CB Prat ja coneix la composició de la LEB OR

J.CENTELLES

La Federació Espanyola de Baloncesto ha confirmat la composició de la LEB ORO per la temporada vinent. Dels 19 equips que tenien el dret federatiu, el Barça "B" finalment ha renunciat a la seva plaça que estarà ocupada pel Lleida, en tant que el Múrcia deixa la categoria. En ser finalment 18 equips es torna a la competició tradicional jugant tots contra tots en un sol grup.

L'Estudiantes visitarà el Joan Busquets

Els equips que formen part de la segona categoria del bàsquet estatal són:

Estudiantes i Guipúscoa (descendits de la Lliga Endesa), Melilla, Palència, Corunya, Càceres, Oviedo, Palma, Alacant, Almansa, Osca, Girona, Castelló, Granada i Valladolid (que mantenen la categoria), Azpeitia i CB Prat (ascendits de PLATA) i Lleida que ha comprat la plaça del Barça.

Per tant tindrem dos derbis catalans davant Girona i Lleida i un interessant duel amb l'històric Estudiantes que per primera vegada no jugarà a la Primera Divisió on va ser un dels fundadors.

Quan s'està configurant la plantilla hem

Josep Mª Berrocal / Foto: CB Prat

de dir que de moment ja hi ha dues baixes importants. La del capità Gerbert Martí, que finalment ha decidit deixar el bàsquet professional després de les 11 temporades que ha vestit la samarreta pratenca i la de l'entrenador Dani Miret que passa a ser l'ajudant de Carles Duran al Joventut de Badalona. També són baixa Carles Marzo, Joan Creus i Quim Salvans.

Josep Mª Berrocal serà el nou entrenador

El nou entrenador serà Josep Mª Berrocal amb un ampli historial on destaquen 2 Eurolligues, 3 Lligues ACB, 3 Copes del Rei i 2 Superlligues com entrenador assistent al FC Barcelona i també va ser primer entrenador de l'Estudiantes.

Continuen com a vinculats els joves Miguel Allen, Zsombor Maronka, Yannik Kraag, Adrià Domènech i Kriss Hellmanis i el Club està negociant la renovació de Marc Blanch i Arnau Parrado a part de lligar a un base i un pivot que siguin els referents de l'equip.

Nova estructura del club

Albert Cañellas, entrenador assistent de Dani Miret, de l'equip que va assolir l'ascens és el nou director tècnic del Club. Dani Colell, entrenador del Sènior Femení i Stefy Gallego, jugadora i capitana del mateix equip seran els coordinadors dels equips femenins i Joan Aguado ho serà de tots els equips de cistella petita. ◀

TAEKWONDO

Bronze de Martos en el Campionat d'Espanya sub 21

T. E. / Ana Martos va aconseguir la medalla de bronze en la categoria de -67 kg en el Campionat d'Espanya de Taekwondo en categoria sub 21 que es va celebrar a la Ciutat Esportiva Camilo Cano de la Nucia (Alacant) a finals de juny.

La pratenca del GyM Studio Fran Martin va competir en representació de la Federació Catalana i va quedar darrere de Chiamaka Vanessa Shestopalka de la Federació Valenciana que va ser la guanyadora i d'Irene Montero (F. Andalus) que va ser segona. Martos va compartir la medalla de bronze amb la també catalana Lea López. ◀

Ana Martos / Foto: GyM SFM

BILLAR

Els pratencs van perdre per 0-8 al Prat en l'anada del 4 modalitats / Foto: F. Serrano

Bon moment per al Billar pratenc

DELTA / Destacat final de temporada pel Club Billar Prat que ha vist com el seu conjunt de 3 bandes ha pujat per primera vegada a Primera Divisió i un dels seus jugadors, Rafa Montero ha disputat la Final del Campionat de Catalunya individual a la modalitat lliure competint amb els 8 millors jugadors de l'especialitat. A més l'entitat pratenca hi ha jugat la promoció d'ascens a Divisió d'Honor de la Lliga de les 4 modalitats que va perdre davant el Molins de Rei, 0-8 al Prat i 6-2 a Molins. ◀

Prensa Comarcal

Torneig de bàsquet 3x3. DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Passejades per a la gent gran. DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Sant Silvestre al Masnou. DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Torneig de bàsquet. DIPUTACIÓ DE BARCELONA

La Diputació de Barcelona destina prop de 8 milions d'euros a impulsar l'esport a la província

Redacció

La Diputació treballa al costat dels ajuntaments per garantir a tothom el dret a fer esport i afavorir la inclusió social. Per això, posa a disposició dels consistoris tot un conjunt de recursos tècnics, econòmics i materials, el Catàleg 2021, dotat amb 7,78 milions d'euros.

Aquests recursos, que s'han incrementat un 86% respecte l'any passat per reduir l'impacte de la COVID-19, han de servir per reactivar el sistema esportiu local, fortament colpejat per la crisi, com tants altres sectors.

ESPORT PER A TOTJHOM

Si alguna cosa s'ha fet ben evident durant la crisi sanitària és que la pràctica de l'esport és una necessitat bàsica i, per tant,

un servei d'interès general que les administracions han de prestar a la ciutadania. La Diputació de Barcelona col·labora amb els ajuntaments de la província perquè tothom, també les persones amb necessitats especials, puguin accedir-hi.

Així, els municipis tenen a la seva disposició **beques esportives** per a col·lectius vulnerables per un valor d'1 milió d'euros, per facilitar la seva participació en **activitats esportives extraescolars**, campus o altres programes. Igualment, s'aporten 1,5 milions d'euros als ens locals per organitzar **activitats esportives** que fomentin l'accés a l'esport de la ciutadania en general. I es treballa perquè hi hagi una oferta d'activitats adients per a totes les etapes de la vida, especialment per fomentar

un envelliment actiu; en aquest sentit, destaquen les "passejades per a la gent gran", un programa amb gran èxit de participació.

La Diputació dona també suport als ajuntaments en l'organització d'**esdeveniments esportius** d'especial interès per al territori, amb una aportació econòmica de 400.000 euros. A més, se'ls ofereix un servei de préstec de material i assessorament tècnic per optimitzar l'organització i incrementar l'aprofitament turístic.

L'esport contribueix a l'educació en valors i a la millora de la salut i del benestar de les persones. En el context actual, s'ha treballat intensament per garantir la pràctica esportiva segura i per la sostenibilitat ambiental i econòmica dels esdeveniments.

APOSTA PER L'ESPORT 'OUTDOOR'

La Diputació veu en l'espai *outdoor* una gran instal·lació esportiva, amb **1.316 km d'itineraris esportius i 100 km de litoral** a la província de Barcelona. Per això, aposta per l'ús d'aquest espai públic, que s'ha incrementat amb la irrupció de la COVID-19, i promou entorns actius i inclusius, tant al medi natural com a l'urbà. En aquest sentit, s'ofereix suport tècnic als ajuntaments per diagnosticar l'estat de la xarxa d'itineraris esportius i millorar-la.

SALVAGUARDAR EL SISTEMA ESPORTIU DE LA PROVÍNCIA

Consolidar la Xarxa d'Equipaments Esportius

Locals, formada per **4.918 instal·lacions esportives de titularitat municipal**, és un repte per a la Diputació de Barcelona, que participa en la construcció, la reforma i el manteniment d'instal·lacions esportives. Enguany s'ha posat l'accent en la digitalització dels equipaments per a una gestió més eficient d'aquests, amb una aportació específica de 840.000 euros.

D'altra banda, la corporació destina aquest 2021 més de 2,5 milions d'euros a la **reactivació econòmica dels serveis esportius municipals**, els ingressos dels quals van caure un 95% l'any passat. Poden emprar-se per fer front a les seves despeses corrents, i també perquè els ajuntaments puguin fer transferències a entitats sense ànim de lucre per a la gestió d'equipaments esportius i per a aportacions municipals que reequilibrin contractes de serveis i concessions afectades per la COVID-19.

I perquè arreu del territori es pugui gaudir de l'esport, independentment del municipi on es visqui, es fan projectes de dinamització esportiva d'agrupacions de petits municipis, oferint suport econòmic a aquells que tenen menys de 10.000 habitants, per contribuir a la millora del sistema esportiu local.

MÉS INFORMACIÓ A WWW.DIBA.CAT/WEB/ESPORTS/CATALEG-DE-SERVEIS-2021-23

Aquesta acció de la Diputació de Barcelona respon, especialment, a l'Objectiu de Desenvolupament Sostenible (ODS) número 3 "**Garantir una vida sana i promoure el benestar per a totes les persones a totes les edats**". Els 17 ODS van ser proclamats per l'Assemblea General de Nacions Unides el 25 de setembre de 2015 i formen part de l'Agenda global per a 2030. La Diputació de Barcelona n'assumeix el compliment i desplega la seva acció de suport als governs locals de la província d'acord amb aquests ODS.

TRIATLÓ

Doblet absolut per al femení del Prat Triatló

T. ESPIGARES

Excel·lent actuació dels triatletes pratencs al Campionat de Catalunya de relleus en la modalitat súper sprint celebrat a Pineda de Mar i on l'equip femení del Prat Triatló es va proclamar campió de Catalunya i segons el masculí. En la prova Endurance, on se sumen dos triatlons sprints, el podi va ser de luxe pel Prat Triatló, ja que Marta Romance va ser la campiona i Gemma Díaz subcampiona.

En promoció, sis van ser els podis dels pratencs. En categoria infantil: 1a Martina Navarro del Triplay Prat, 2a Laia Ferrer (Triplay Prat). A cadets: 2n Alejandro López (Prat Triatló) i 3r Álvaro Gallardo (Prat Triatló) i a juvenils: 1r Max Sánchez (Prat Triatló) i 3a Alessandra Maite Rivas (Prat Triatló).

Campions i subcampions de Catalunya del Triatló Olímpic

Pel que respecte al Campionat de Catalunya de Triatló Olímpic disputat a Pont

Al centre, l'equip pratenc, campiones per equips del Campionat de Catalunya de Triatló Olímpic disputat a Pont de Suert / Foto: PT

de Suert va tenir en categoria femenina la victòria de la triatleta del conjunt pratenc, la Sofia Aguayo que va dominar la prova des d'inici a fi. Claudia Pérez, també del Prat Triatló va acabar tercera. Per equips, les dones del Prat (Sofia Aguayo, Claudia Pérez, Teresa Pons) van ser les campiones, mentre que els homes amb Erik Guillem, Steninger, Aritz Rodríguez i Pol Simón, van aconseguir una meritòria segona posició.

Cal destacar també la medalla de plata aconseguida per Víctor Dobaño al

Campionat d'Europa d'Aquatló que es va celebrar a Walchsee (Àustria) i on el pratenc va ser segon del podi en la seva franja d'edat. ◀

Al centre, Elsa Carnero i Laia Ferrer amb el relleu català / Foto: Triplay

Laia Ferrer i Elsa Carnero, campiones d'Espanya

R. / Les triatletes Laia Ferrer i Elsa Carnero, van aconseguir la medalla d'or al Campionat d'Espanya de Triatló en Edat Escolar per Autonomies celebrat a Almazan (Sòria). Les joves triatletes del Triplay i Prat Triatló, respectivament van guanyar amb dos companys més de selecció catalana el relleu mixt en categoria infantil.

Èxit de participació en el Ciutat del Prat infantil

Organitzat pel Prat Triatló 1994 es va celebrar la 10a edició del Triatló Infantil Ciutat del Prat amb la participació d'unes 200 noies i nois arribats de tota Catalunya. Els resultats més destacats dels pratencs van ser els següents: Aleví M. 2. Roger Arias (Triplay Prat). Prebenjamí M. 1. Eric Cardo (TP), 3. Dario Fernández (TP). Infantil F. 1. Laia Ferrer (TP), 2. Maria Salomón (Prat Triatló). Prebenjamí F. 2. Laia Arias (TP). ◀

ATLETISME

L'atletisme màster no baixa el nivell

T. ESPIGARES /

Molt protagonisme de l'atletisme en aquest últim més principalment en l'àmbit màster. El conjunt masculí del Pratenc AA va aconseguir el tercer lloc al Campionat d'Espanya de clubs màsters de la Divisió celebrat a l'Estadi Olímpic Camilo Cano de la Nucia

Gran actuació potablava a Alacant / Foto: Pratenc AA

(Alacant) on els pratencs es van penjar set medalles d'or. Cal destacar, a més, l'or del pratenc Isaac Piñero del Club Playas de Castellón a la prova dels 400 m i que va servir al conjunt del País Valencià per proclamar-se campió d'Espanya. Pel que fa al Campionat d'Espanya màster a l'aire lliure que es va celebrar a Màlaga, els atletes del Pratenc AA van aconseguir un total de 13 medalles, 6 d'elles d'or: Lluís Rosell (M65) als 100 metres tanques i a la perxa; Ramon Queralt (M60) a la perxa; Jean Paul Saussaus (M55) al martell de 6 kg i al martell pesat i Josep Maria Sanza (M85) al martell de 3 kg. ◀

Vuit medalles per a la promoció potablava als Campionats de Catalunya

T.E. / L'atletisme segueix acaparant medalles per l'esport pratenc. En les categories júnior, dues plates: una pel marxador pratenc Òscar Martínez (FC Barcelona) en el Campionat de Catalunya sub 20 disputat a l'Estadi Serrahima de Barcelona a la prova dels 10.000 metres marxa i l'altre per Sílvia Ruiz, també del Barça en salt de perxa al sub18 celebrat a Granollers.

Pel que fa a l'àmbit dels més petits, cinc medalles van ser pels atletes del Pratenc AA a la jornada final dels Campionats de Catalunya sub10, sub12 i sub14 que es van celebrar a Igualada. Arnau Miralles (sub10) va guanyar la medalla d'or a la prova dels 1.000 metres marxa. A la mateixa categoria, Martina Acedo als 60 m i Anna Buyreu als 1000 m, van ser plata i a sub12, Ferran Ruiz a llargada va fer bronze, el mateix que a sub14 la Laia Miralles als 3.000 m marxa. El medaller el van completar els sub16 a Lleida on Sergi López en martell (4 kg) va ser or i bronze el Juan Pablo Fernández en disc (1 kg). ◀

TENNIS PLATJA. CAMPIONAT D'ESPANYA PER COMUNITATS

Catalunya campiona, amb una important participació del Beach Tennis Prat

T. E. / La ciutat alacantina de Benidorm va acollir del 24 al 27 de juny el Campionat d'Espanya de Tennis Platja per Comunitats amb la participació de 16 equips, representant a onze comunitats autònomes i amb la participació de la Federació Catalana amb dos d'ells.

Precisament l'equip A Català es va proclamar campió d'aquesta primera edició després de vèncer en la final al conjunt de les Canàries A i on va haver-hi representació pratense amb la participació del Pol Filella, Gerard Torres i de l'entrenadora del club, Ganesha Díaz. En l'equip B de Catalunya -novens- també va haver-hi representació del Beach Tennis Prat: el Marc Filella i la Carlota Duran.

Torna el Torneig "El Caloret"

Unes setmanes més tard, la platja del Prat va acollir un nou campionat amb la celebració del Torneig Be-

D'esquerra a dreta: Débora García, regidora d'Esports, Gerard Torres, Pol Filella i Gabriela López, secretaria del Beach Tennis Prat / Foto: F. Serrano

ach Tennis Platja "El Caloret" organitzat per l'entitat potablava. En categoria femenina; Ganesha Díaz i Marta Serrano es van imposar a la parella formada per Helena Velasco i Roser Mas, mentre que en nois el duet format per Pol Filella i Gerard Torres van vèncer en la final a Manu Sorroche i Charles Blais. ◀

VÒLEI PLATJA

Torna l'espectacle del vòlei a la platja del Prat

T. E. / Enguany la platja del Prat va tornar a viure una gran matinal d'esport i vòlei amb el tradicional Torneig 4x4 i el 2x2 de vòlei platja organitzat pels Vikings amb la participació de més de 300 persones entre les dues modalitats. Aquests van ser els guanyadors de l'Open Calamar 4x4:

- Open Oro:** 1. Calamardos; 2. Voleycolicas
 - Open Plata:** 1. Meowth, bien dicho! 2. Los Pitufos
 - Fem. Oro:** 1. This is the remix. 2. Pit i seny
 - Fem. Plata:** Jolines Macho
 - Trofeu Fair Play** per Las Joves.
- I els vencedors de l'Open Calamar 2x2 Mixta:

Bon ambient en l'Open Calamar / Foto: F. Serrano

- Or:** 1. López-Salgado. 2. De Los Santos-Guzmán
- Plata:** 1. Padilla-Peris. 2. Aranda-Guarro
- Bronze:** 1. Herrera-Martínez
- Trofeu Fair-Play** per Montes i Moreno. ◀

PETANCA

Victoria del Prat en la fase previa del Nacional de clubs

T. ESPIGARES / El Club Petanca Prat se proclamó campeón de la fase previa del Campeonato de España de clubs de Primera de Barcelona celebrada en Rubí. Los pratenses tendrán ahora que ratificar su buen estado de forma en septiembre en Pontevedra con la disputa del Campeonato de España y la Copa del Rey. Destacar también la tercera y cuarta plaza del CP Prat en el Campeonato de Cataluña de dupletas. JA. García y O. Arberola fueron terceros, mientras que J. Cambra y S. Rodríguez, cuartos. ◀

El CP Prat ganador de la fase previa del Campeonato de España de clubs / Foto: Fed. Catalana de Petanca

NATACIÓ

Aranibar, plata al Campionat de Catalunya d'aigües obertes

R. / La nedadora del CN Prat Melva Aranibar va aconseguir una medalla de plata al Campionat de Catalunya Màster d'aigües Obertes que es va celebrar al juny a l'Estany de Banyoles (Girona) dintre d'un circuit de 3 km. ◀

GIMNÀSTICA RÍTMICA

Bronze para Ainhoa Rojas / Foto: Rítmica Prat Cor Blau

Bronze de Ainhoa Rojas en el Campeonato de España Base

T. ESPIGARES / Valiosa actuación y medalla de bronce de la gimnasta pratense Ainhoa Rojas en mazas en los Campeonatos de España de Gimnasia Rítmica Base que se celebraron a finales de junio en el Polideportivo Pisuerga de Valladolid. A pesar de ser de las primeras en participar, de las más de 100 gimnastas en competición, la cadete pratense del Rítmica Prat Cor Blau logró mantenerse en la tercera plaza hasta el final y por tanto conseguir una excelente medalla de bronce y su ascenso a nivel individual a categoría absoluta.

Destacar además de la nutrida delegación pratense desplazada a Valladolid el séptimo lugar de la alevín, Dariana Rodríguez. ◀

Melva Aranibar (al centre) junt amb la resta de companys / Foto: CN Prat

ARA MÉS
QUE MAI,
EL PRAT

VIU L'ESTIU AL PRAT 2021

INFORMACIÓ

de servei de la platja,
activitats en família,
propostes culturals
i esportives, casals i
colònies per a infants
i joves, i tota l'agenda
de l'estiu al Prat!

elprat.cat/viulestiu

Ajuntament del
Prat de Llobregat